

ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

ปริญญาณิพนธ์
ของ
เกวรินทร์ สีมาพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา ปีการศึกษา 2552

ปริญญาณิพนธ์
ของ
เกวรินทร์ สีมาพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ
ของ
เกวรินทร์ สีมาพล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

เกวรินทร์ สีมาพล. (2553). ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน หญิง 210 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเปรียบเทียบโดยทำการทดสอบค่าที (t-test Independent) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.39) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.49), ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.53), ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.49), ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.50), ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.49) และ ด้านการวัดผลและประเมินผล (3.84, S.D. = 0.55)

2. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมและรายด้าน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D. = 0.38) และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D. = 0.39) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมพบว่า มัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 3.75 (S.D. = 0.47) มัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 3.84 (S.D. = 0.33) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 3.82 (S.D. = 0.34) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่ศึกษา ในระดับชั้นต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

SATISFACTION OF FOURTH LEVEL STUDENT IN PHYSICAL EDUCATION ESSENCE
LEARNING IN CHACHOENGSAO EDUCATIONAL SERVICE AREA
IN ACADEMIC YEAR 2009

AN ABSTRACT
BY
KEWARIN SEEMAPOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2010

Kewarin Seemapol. (2010). *Satisfaction of Fourth Level Student in Physical Education Essence Learning in Chachoengsao Educational Service Area in Academic Year 2009*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan.

The purport of this research find the satisfaction of fourth level students in physical education essence learning in Chacherngsao educational service area in academic year 2009. The sample consisted of 420 students (210 males and 210 females) they were chosen by stratified random sampling. The data were collected by the researcher's constructed questionnaire ($r = .97$). The data were then analyzed interns of frequency, percentage, mean, standard deviation, mean, t-test, One - way ANOVA and testing for pair differences by Scheffe's method. The results were as follows.

1. The satisfaction means in the aspect of objectives, curriculum, learning activities, efficiency of teachers, places, equipment and facilities, measurement and evaluation were 3.75 (S.D. = 0.49), 3.88 (S.D. = 0.53), 3.82 (S.D. = 0.49), 3.68 (S.D. = 0.50), 3.85 (S.D. = 0.49) and 3.84 (S.D. = 0.55), respectively.

2. The satisfaction for all aspects were overall at high level ($\bar{X} = 3.80$ and S.D. = 0.39).

3. When considered the satisfaction between male and female students, it was found that the overall mean for male was 3.81 and for female was 3.79. There were no significant differences between male and female of satisfaction.

4. When considered by study classes, the means of students' satisfaction were overall as follows: Matthayomsuksa-4 = 3.75 (S.D. = 0.47), Matthayomsuksa-5 = 3.84 (S.D. = 0.33), Matthayomsuksa-6 = 3.82 (S.D. = 0.34). The overall mean was 3.80 (S.D. = 0.39). When compared their satisfaction means by study classes, it was found that, there were overall no differences. When considered between aspects, there were significant differences at .05 level of satisfaction on the assessment. But there were no differences for the rest comparisons.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณา เป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธ์ ประธานกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างมาก จึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่เคยสอนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และคณาจารย์ ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าและจัดทำปริญญานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อกัณฑ์หา สีมาพล คุณแม่พวงมาลัย สีมาพล ที่ให้กำเนิด เลี้ยงดูสนับสนุน และให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณญาติพี่น้องเพื่อน ๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจและส่งเสริมผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีที่เกิดจากงานวิจัยนี้ แต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

เกวรินทร์ สีมาพล

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ความพึงพอใจในการเรียนรัฐศาสระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552

ของ
เกวรินทร์ สีมาพล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของความพึงพอใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน.....	8
ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การเรียนพลศึกษาได้ผลดี	9
ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา.....	15
องค์ประกอบของการสอน.....	17
ข้อคำนึงในการสอน.....	18
คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	19
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร.....	23
ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้.....	25
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	39
งานวิจัยในประเทศ.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
ประชากร.....	48
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
บทย่อ	67
สรุปผลการวิจัย.....	68
อภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	75
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	93
ประวัติย่อผู้วิจัย	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มตัวอย่าง	50
2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา (n = 420)	55
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร (n = 420).....	56
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (n = 420)	57
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน (n = 420).....	58
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 420).....	59
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 420)	60
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 โดยรวมกันทุกด้าน (n = 420)	61
10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552....	62
11 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระดับ ชั้นปี โดยรวมทุกด้าน.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระ พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ตามระดับชั้นปี.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นความสำคัญทางด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสำคัญของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบอบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ ประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ความรู้และทักษะ ด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1 - 3)

ในการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 วิชาพลศึกษาอยู่ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของกระบวนการศึกษาที่ไม่ได้มุ่งพัฒนาเพียง ด้านร่างกาย แต่พลศึกษามีเป้าหมายคือ 1) ใช้กิจกรรมเหล่านั้นไปอยู่ในชีวิตประจำวันคือ โปรแกรมพลศึกษาเป็นเรื่องของการช่วยผู้เรียนได้รู้จักการรวบรวมเอากิจกรรมพลศึกษาบางรูปแบบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน จะได้ประสบการณ์ที่ดีมีคุณค่าต่อสุขภาพ 2) พัฒนาทางทักษะ คือ การช่วย ปรับปรุงทักษะทางร่างกาย ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการถ่ายทอดทักษะอย่างถูกต้องเป็นลำดับขั้นตอน จากผู้สอน 3) พัฒนาด้านสมรรถภาพทางกาย คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จกับ การออกกำลังกายและกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นหนทางนำไปสู่ผู้ที่มีสุขภาพดี 4) พัฒนาทางด้าน อารมณ์และสังคมสิ่งแวดล้อมในกิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ เกิดพัฒนาการทาง ทักษะด้านสังคมและอารมณ์ ซึ่งประสบการณ์ได้มาจากการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ในเกมกีฬา ประสบการณ์ดังกล่าวมีความสำคัญต่อผู้เรียนมากเพราะจะฝึกให้รู้จักคนในสังคม ภายนอก 5) พัฒนาการด้านความรู้ซึ่งเกี่ยวกับความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย ซึ่งทำให้ทราบถึงประโยชน์ในการออกกำลังกายว่ามีประโยชน์อย่างไร สามารถนำไปใช้บอกกล่าว ผู้อื่นได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 25 - 27)

การเรียนพลศึกษานั้น สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความพึงพอใจในการเรียน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับ ผู้เรียนเพราะว่าเป็นความรู้สึกของผู้เรียนว่าพอใจเพียงใดต่อสิ่งที่กำลังสัมผัสอยู่ถ้าผู้เรียนพอใจ มีความสุขใจแล้วจะทำให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ อยากที่จะค้นหาความจริง ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับ การเรียน เมื่อผู้เรียนมีความสุขใจในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณภาพที่จะเป็นทรัพยากร ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป การที่จะทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจกับการเรียนรู้สาระ พลศึกษานั้นต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น การจัดสภาพการเรียนหรือจัดบรรยากาศ การเรียนที่เหมาะสม มีอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับนักเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนจะทำให้ นักเรียนเกิดความพึงพอใจและสนุกสนานกับการเรียนนั้น ครูบางคนมักบ่นว่านักเรียนบางคน ไม่ใส่ใจหรือกระตือรือร้นในการเรียนเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะครูไม่สามารถจัดบรรยากาศ ในการเรียนให้นักเรียนสนใจหรือพึงพอใจได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนพลศึกษาควรเริ่มจัดตั้งแต่ 1) เรื่องของจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะทำให้เด็กนักเรียนรู้ว่า เรียนอะไร และ เพื่ออะไร ไปแล้วจะได้ อะไรบ้างกับการเรียน 2) ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ซึ่งเนื้อหาสาระต่าง ๆ จะมีอยู่ในตัว หลักสูตรเอง 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน 5) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมี ความสำคัญยิ่งในการเรียนพลศึกษา (สุวิทย์ สว่างโรจน์. 2546: 9; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2537: 70)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา จะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ว่ามีความพึงพอใจมาก น้อยเพียงใดต่อการเรียนพลศึกษา เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงการจัดหลักสูตรและ การเรียนการสอนพลศึกษาในปีต่อ ๆ ไปให้ดียิ่งขึ้นเพื่อที่เด็กนักเรียนจะได้มีคุณภาพที่ดี ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 เพื่อทราบ ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงและระหว่างชั้นปีของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 4 เป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้อาระพลศึกษาให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและเป็นแนวทางในการวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 มีนักเรียนจำนวน 7,946 คน จำแนกเป็นชาย 3,585 คน หญิง 4,361 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนรู้อาระพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 420 คน ได้จากการประมาณกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) เป็นชาย 210 คน หญิง 210 คน แยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยใช้สัดส่วนที่เท่ากัน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 ระดับชั้น
 - 1.2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 1.2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 1.2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้อาระพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ อารมณ์ ความรู้สึก และแรงจูงใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้อาระพลศึกษา
2. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียน ในการเรียนรู้อาระพลศึกษา ตามความสนใจ อารมณ์ ความรู้สึก และแรงจูงใจของนักเรียน

3. การเรียนพลศึกษา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับวิชาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย เป็นสื่อซึ่งจุดมุ่งหมายของพลศึกษานำเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม

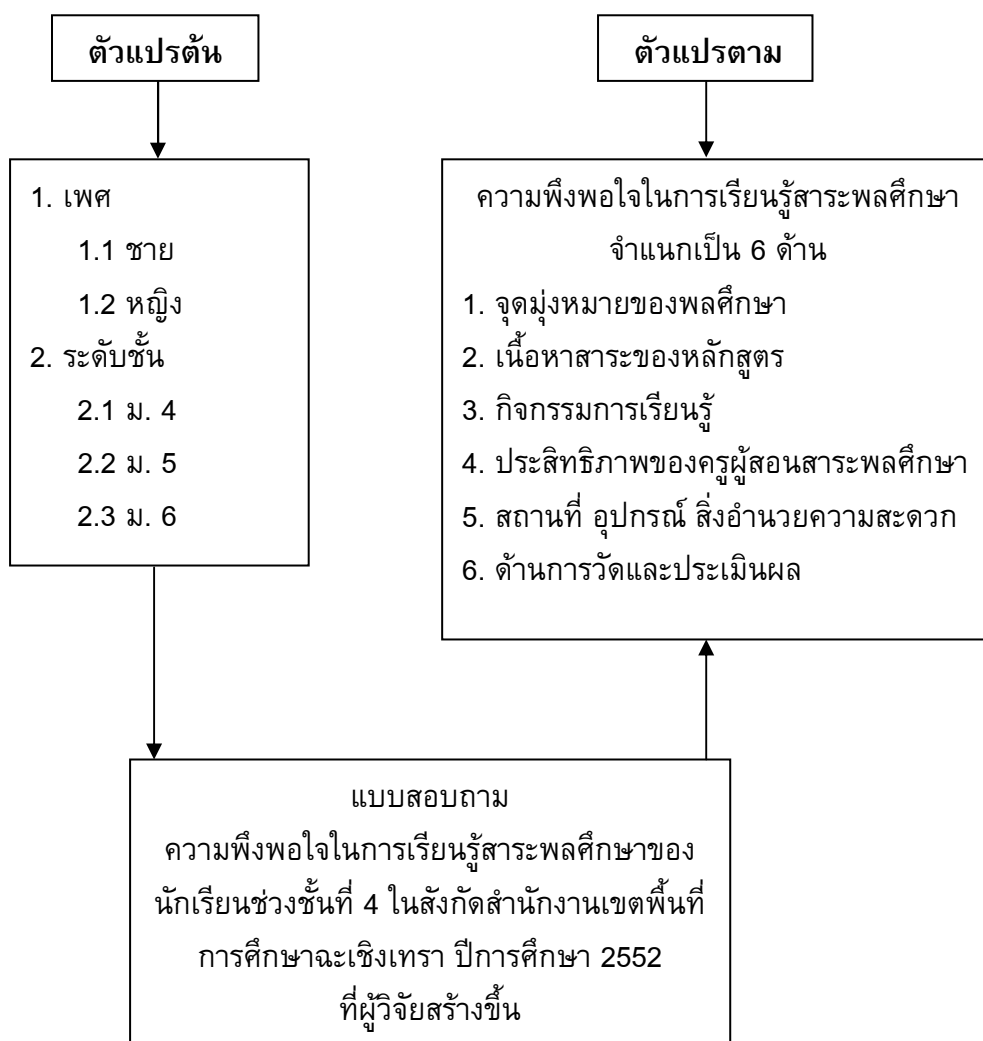
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ใน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

5. เขตพื้นที่การศึกษา จะเชิงเทรา หมายถึง โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา จะเชิงเทรา มีพื้นที่เขตบริการ ทั้งหมด 2 เขต ดังนี้

เขตที่ 1 ประกอบด้วย อำเภอเมืองจะเชิงเทรา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง

เขตที่ 2 ประกอบด้วย อำเภอบางคล้า กิ่งอำเภอลองเขื่อน อำเภอราชสาส์น อำเภอบางพลาย อำเภอนวมสารคาม อำเภอสนามชัยเขต และอำเภอท่าตะเกียบ

กรอบแนวความคิด



สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง แตกต่างกัน
2. ระดับชั้นเรียนต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน
3. ปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้การเรียนพลศึกษาได้ผลดี
4. ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา
6. องค์ประกอบการสอน
7. ข้อคำนึงในการสอน
8. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
9. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
10. ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 11.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความพึงพอใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

ประนอม แสงจันทร์ (2529: 10) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก อารมณ์ หรือความคิด หรือ ทศนะของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

กาญจนา ภาสุรพันธ์ (2531: 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ระดับความรู้สึก หรือความนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับตามความคาดหวังหรือมากกว่าที่คาดหวัง

สุเทพ เมฆ (2531: 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกพอใจในสภาพการจัดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงาม มีความกระตือรือร้นเพื่อจะเรียนให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

กิลเมอร์ (Gilmer. 1972: 25) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ผลของทัศนคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและความสัมพันธ์กับลักษณะงาน

สภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งความพอใจนั้น ได้แก่ ความรู้สึกที่มีความสำเร็จในผลงาน รู้ว่าได้รับการยกย่องและรู้สึกว่ามีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

กู๊ด (Good. 1973: 320) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่ง สเตราส์ และเซเลส (Strauss; & Sayless. 1960: 119 - 121) กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจใดในกิจกรรม บุคคลจะปฏิบัติภารกิจนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในการจัดการเรียนการสอน การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจสุขใจเป็นเบื้องต้น นั่นคือ บุคคลจะต้องได้รับการจูงใจในการเรียนต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ ฮิลล์ (ประภา ตุลานนท์. 2540: 23; อ้างอิงจาก Hill. n.d.) ที่ว่าการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับการจูงใจ

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอนสูงมาก ดังนั้นในการเรียนการสอนผู้บริหารและผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่าการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้ก็เพราะผู้บริหารและผู้สอนให้ความสำคัญรวมทั้งเป็นความพยายามของผู้เรียนด้วยนั่นเอง

ความต้องการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น แต่ความต้องการของมนุษย์นั้นมีมากมาย ซึ่งมาสโลว์ (Maslow. 1970: 35 - 51) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุดเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการ อาหาร น้ำ และอากาศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับการตอบสนองในขั้นนี้ก็จะไม่มีความต้องการในขั้นถัดไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์จะรู้สึกปลอดภัย เมื่อสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งรู้จักมักคุ้นและจะกลัวสิ่งที่แปลกไปจากเดิม

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) คนทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของ และในขณะเดียวกันก็อยากให้อีกหนึ่งคนเป็นที่รักและเป็นของ

ใครสักคน บุคคลจะรู้สึกเหงาและว่าเหวและขาดความอบอุ่น ถ้ารู้สึกว่าไม่มีใครรักหรือไม่รู้จะรักใคร ความต้องการชนิดนี้คนที่ขาดมากยิ่งต้องการมากเพื่อชดเชย

4. ความต้องการเห็นตนเองมีคุณค่า (Esteem needs) เป็นความต้องการยอมรับจากผู้อื่น และต้องการความภาคภูมิใจในตนเองด้วย แต่ถ้าความต้องการนี้ไม่ได้รับการตอบสนองจะก่อให้เกิดความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หมดหวัง ไม่มีความหมายในสายตาผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Needs for Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่จริง ยอมรับในส่วนที่เป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่องของตนเอง ต้องการที่จะเป็นคนที่เราเป็นไปได้ดีที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ทำให้มีความสุข และทำงานได้เต็มตามความสามารถ การศึกษาถึงความต้องการพื้นฐานดังกล่าวของบุคคล นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้เข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล และช่วยให้มองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลได้ในที่สุด

วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและผลระหว่างสภาพทางจิตใจกับผลการเรียน จุดที่น่าสนใจจุดหนึ่งคือ การสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้แก่เด็กทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

สกินเนอร์ (วันทยา วงศ์ศิลปกริรมย์. 2533: 9; อ้างอิงจาก Skinner. 1971: 1 - 63, 96 - 120) มีความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมของคนไม่อาจทำได้โดยเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ (Physical Technology) เท่านั้น แต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของพฤติกรรมซึ่งเขา หมายถึง เสรีภาพ และความภาคภูมิใจ (Freedom and Dignity) จุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา คือ การทำให้คนมีความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomous Man) มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน เสรีภาพและความภาคภูมิใจเป็นครรลองของการไปสู่ความเป็นคนดังกล่าว นั้น เสรีภาพ ความหมายตรงข้ามกับการควบคุม แต่เสรีภาพในความหมายของสกินเนอร์ไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุมหรือความเป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อม แต่หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุมบางชนิดที่มีลักษณะเชิงกร้าว (Aversive) คือ ไม่ได้หมายถึงการทำงานหรือหนีจากสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการวิเคราะห์และเปลี่ยนหรือปรับรูปใหม่ (Redesign) ให้แก่สิ่งแวดล้อม โดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อนตัวลงจนบุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนไม่ได้ถูกควบคุมหรือต้องแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เนื่องมาจากความกดดันภายนอกบางอย่าง บุคคลควรได้รับการยกย่องยอมรับ (Credit) ในผลสำเร็จของการกระทำ

สกินเนอร์ได้อ้างคำกล่าวของ จาง จากู รูซโซ (Jean - Jacques Rousseau) ที่แสดงความคิดในแนวเดียวกันจากหนังสือ “เอมีล” (Emil) โดยให้ข้อคิดแก่ครูว่าจงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่าเขาอยู่ในความควบคุมของตัวเอง แม้ว่าผู้ควบคุมแท้จริงคือครู ไม่มีวิธีการใดดีไปกว่าการให้เขาได้

แสดงด้วยความรู้สึกว่าเขาไม่มีอิสระ ด้วยวิธีนี้คนจะมีกำลังใจด้วยตนเอง ครูควรปล่อยให้เด็กได้ทำเฉพาะในสิ่งที่เขาอยากทำเฉพาะสิ่งที่ครูต้องการให้เขาทำเท่านั้น แนวคิดของสกินเนอร์ สรุปได้ว่าเสรีภาพนำบุคคลไปสู่ความภาคภูมิใจและความภาคภูมิใจนำบุคคลไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้มีควมรับผิดชอบต่อการคิด ตัดสินใจ การกระทำและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง และนั่นคือเป้าหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษาสิ่งที่ สกินเนอร์ ต้องการเน้นคือ การปรับแก้พฤติกรรมของคนต้องแก้ด้วยเทคโนโลยีของพฤติกรรมเท่านั้นจึงจะสำเร็จ ส่วนการจะใช้เทคโนโลยีของพฤติกรรมนี้กับใคร อย่างไร ด้วยวิธีไหน ถือเป็นเรื่องการตัดสินใจ ไซศาสตร์ซึ่งต้องอาศัยภูมิปัญญา (Wisdom) ของผู้ใช้เท่านั้น

บลูม (วันทยา วงศ์ศิลปะภิรมย์. 2533: 12; อ้างอิงจาก Bloom. 1976: 72 - 74)

มีความเห็นว่าถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจน จากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือกหรือจากสิ่งนอกโรงเรียนอาสามัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้น มีความพึงพอใจและมีความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูม เห็นว่าวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

ปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้การเรียนพลศึกษาได้ผลดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 75 - 78) กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีและได้ผลนั้น พอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ทักษะทางด้านภารกิจพวกรที่จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และ ครูล้วนมีส่วนสำคัญมากในการพัฒนาทักษะเบื้องต้น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเล่นกีฬาต่อไป ฉะนั้นในวัยเด็กควรมีโอกาสได้เคลื่อนไหวเพื่อการเจริญทางด้านกลไกของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างทั่วถึงกันตัวอย่าง เช่น มีสถานที่ มีเวลา มีอุปกรณ์ที่让孩子สามารถวิ่งได้ กระโดด ขว้าง ปา และอื่น ๆ ตามธรรมชาติให้มากที่สุด
2. การเปิดโอกาสให้เด็กเล็ก ๆ ได้มีการพัฒนาในทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ ในระยะแรกควรให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรเร่งหรือสร้างสถานการณ์ให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นการบังคับ ตัวอย่างเช่นการจัดกิจกรรมแข่งขันบางอย่างที่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกทางอารมณ์มากเกินไปอาจจะทำให้เกิดผลเสียได้ การเคลื่อนไหวของเด็กนักเรียนโดยธรรมชาติในทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ เหล่านี้ นับเป็นระยะแรกของการปูพื้นฐานของการเรียนพลศึกษา
3. การสอนแต่ละครั้งนักเรียนควรจะได้รู้เป้าหมายที่ถูกต้องและชัดเจน คือ นักเรียนควรรู้ว่าทักษะหรือสิ่งที่เรียนนั้น ๆ ประกอบด้วยอะไรบ้าง เพราะเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถใช้

ความคิดพิจารณาโดยตรงและหาวิธีในการเรียนรู้ทักษะนั้น ๆ ควบคู่ไปกับการฝึกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนทักษะ ถ้าจะให้ผลดีแล้ว การใช้ความคิดพิจารณาโดยตรงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ถูกต้องตามเป้าประสงค์นั้นมีความสำคัญมาก เช่น การสอนทักษะเกี่ยวกับการส่งลูกบาสเกตบอล ก็ควรจะอธิบายวิธีการส่งลูกบาสเกตบอลนั้นอย่างชัดเจน

4. การเรียนทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ จะได้ผลดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความพร้อมปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น กำลังและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทางของร่างกาย ความฉับไว ความอ่อนตัว วงกว้างของสายตา ความคมของสายตา ความตั้งใจของผู้เรียน ความเข้าใจในวิธีการและทักษะของผู้เรียน และการไม่มีอุปสรรคอื่น ๆ

5. การเรียนที่ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้สึกพอใจในประสบการณ์และผลที่ได้รับจากการเรียน เพราะตามปกตินักเรียนมักจะชอบฝึกหัดกิจกรรมที่ตนเองมีประสบการณ์ในทางการที่ดี และละทิ้งกิจกรรมที่ประสบการณ์ไม่ดี ฉะนั้นครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ที่สามารถดึงดูดใจให้มีส่วนร่วมและฝึกหัดในสิ่งที่เรียนนั้น ๆ ต่อไปอีก เช่น ครูควรจัดกิจกรรมที่สามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีความสำเร็จตามความสามารถของตนเอง และถ้านักเรียน (ความฝึกฝน) มีความสำเร็จในการเรียนหรือฝึกฝนในกิจกรรมใดแล้ว ครูก็ควรจะให้คำชมเชยด้วยความจริงใจตามสมควรเพื่อจะได้เป็นกำลังใจแก่นักเรียนต่อไป

6. ครูควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีและแต่ละวิธีควรมีความยืดหยุ่นตามสภาพการณ์นั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม ความสามารถของครูผู้สอน ความแตกต่างของความต้องการของนักเรียน ตลอดจนอุปกรณ์ สถานที่ และดินฟ้าอากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ในขณะนั้น วิธีการสอนอย่างหนึ่งอาจจะเหมาะสมกับสภาพการณ์หนึ่ง และวิธีสอนอีกอย่างหนึ่งอาจจะเหมาะสมกับอีกสภาพการณ์หนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังกล่าวมาแล้ว

7. การเรียนทักษะต่าง ๆ ครูควรกำหนดระยะเวลา และการะจบบเวลาในการฝึกให้เหมาะสมในกิจกรรมแต่ละอย่างนั้น ๆ โดยทั่วไปการเรียนบ่อยครั้งในระยะเวลาสั้นจะได้ผลดีกว่าการเรียนน้อยครั้ง และ ครั้งหนึ่ง ๆ ใช้เวลานาน ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการเรียนบ่อยครั้ง โดยแต่ละครั้งใช้เวลาอันสั้นนั้น อาจทำให้ผู้เรียนมีความเหนื่อยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อเป็นเช่นนี้คงฝึกหัดหรือเรียนต่อไปอีกนาน ๆ อาจจะทำให้นักเรียนเรียนหรือฝึกหัดในทางที่ผิด ๆ ก็ได้ ฉะนั้นครูผู้สอนควรจะจัดจำนวนครั้งและระยะเวลาของการเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่จะสอน อย่างไรก็ตามในกรณีที่บทเรียนเป็นที่น่าสนใจก็อาจจะเพิ่มเวลาให้ยาวนานขึ้นได้ตามสมควร

8. ในการสอนวิชาพลศึกษา ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างของอัตราความเร็วของการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนด้วย เพราะอัตราความเร็วของการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านทักษะ มักจะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล และความแตกต่างของแต่ละบุคคลนี้ก็แตกต่างกันทั้งในระยะเวลาและระดับความยากง่ายของทักษะ ตลอดจนความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจด้วย นักเรียนบางคนอาจเรียนได้ดีและเร็วในระยะแรก ในระยะหลัง

อาจเรียนได้ช้าหรือไม่คืบหน้าเลย ในทางตรงกันข้าม นักเรียนบางคนอาจเรียนช้าในระยะแรก แต่ในระยะหลังอาจเรียนได้ดีและเร็ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมีขึ้นเสมอในการสอนกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำ ครูควรจะได้ศึกษาสาเหตุว่าความช้าหรือเร็วในระยะแรกและระยะหลังต่าง ๆ เหล่านี้ สืบเนื่องจากสาเหตุอะไร บางครั้งอาจเนื่องมาจากวิธีการสอน ระดับความยากง่ายของกิจกรรมการสอน ความขัดแย้งของเป้าหมายที่สอน ความเหนื่อยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือความจำกัดของ ลักษณะของร่างกายนักเรียน ฯลฯ ฉะนั้นครูควรพร้อมที่จะแก้สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ให้ได้

9. การสอนแต่ละครั้ง ครูควรจะใช้วิธีสอนแบบโดยส่วนรวม (Whole Method) แล้วจึง วิเคราะห์ทักษะนั้นออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนและฝึกหัด แล้วจึงฝึกหัดทักษะโดย ส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจในสภาพการณ์ของทักษะที่จะ นำไปใช้จริง ๆ นั้นว่าเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น ครูจะสอนทักษะของการตีลูกเทนนิสแบบหน้ามือ (Forehand Ground Stroke) ครูก็ควรอธิบายและสาธิตการตีลูกแบบหน้ามือนั้นให้นักเรียนได้เห็น อย่างชัดเจนจริง ๆ เสียก่อน หลังจากนั้นครูจึงแยกตำแหน่งของแขน ตำแหน่งของลำตัว ตำแหน่ง ของหัวแร็กเกต ในขณะที่เหวี่ยง ในขณะที่ถูกลูกและในขณะที่ส่งมือตามว่าเป็นอย่างไร เมื่อนักเรียน เข้าใจส่วนประกอบของทักษะแต่ละส่วนแล้ว จึงนำทักษะต่าง ๆ นั้นมาใช้รวมกันในการเล่นที่แท้จริง ต่อไป

10. การเรียนทักษะที่จะให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนควรฝึกและปฏิบัติในวิธีที่ถูกต้อง ควบคู่ไปกับ ความเข้าใจในวิธีการนั้น ๆ ด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลอง และฝึกฝนทักษะตามที่ตน เข้าใจและสามารถนำมาวิเคราะห์แก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นก็ควรจะได้รับ การแก้ไขให้ถูกต้องตั้งแต่ระยะแรก และการฝึกหัดแต่ละครั้งก็ควรจะมีจุดหมายปลายทางตามหลักและ วิธีการที่ถูกต้องด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การเรียนรู้อันในทักษะนั้นจึงจะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

11. การเรียนพลศึกษา ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถที่จะอธิบายหรือสาธิตทักษะที่ จะสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ครูควรพร้อมที่จะตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของการฝึกหัด อยู่เสมอและทันทั่วทั้งที่ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถอธิบายให้นักเรียนได้ตรวจสอบตนเองว่าการฝึกหัด ตนเองนั้นถูกต้องหรือมีข้อบกพร่องอย่างไร ถ้านักเรียนสามารถที่จะช่วยตัวเองได้มากเพียงใด การเรียนทักษะนั้น ๆ ก็จะเป็นไปได้เร็วมากเพียงนั้น

12. ครูควรบอกให้นักเรียนได้ทราบผลของการเรียนเป็นระยะ ๆ เมื่อนักเรียนได้ทราบ การพัฒนาของตนเองแล้วจะทำให้มีกำลังใจและตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น และทำให้การเรียนได้ผลดี ดังนั้น ครูพลศึกษาควรใช้แผนภูมิ กราฟ หรือสิ่งอื่น ๆ ในการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ตัวอย่าง เช่น ผลของการพัฒนาทางด้านความเร็ว ทางด้านพลังกล้ามเนื้อ ทางด้านความแม่นยำ และอื่น ๆ การกระทำเช่นนี้นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลของการคืบหน้าของตนแล้ว ยังทำให้นักเรียนสามารถประเมินผลการเรียนของตนตลอดระยะเวลาด้วย

13. ครูควรจะใช้หลักของการเจริญเติบโตของร่างกายเป็นแนวทางในการเลือกกิจกรรมในการสอน เพราะการเจริญเติบโตของร่างกายเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องมีการฝึกหัดหรือฝึกซ้อมเป็นพิเศษ และจะมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาของกำลังความทนทานของกล้ามเนื้อ ทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้ดีเท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ความเจริญเติบโตของร่างกายของนักเรียนในวัยนี้อาจจะไม่พร้อมที่จะเรียนกีฬาเทนนิส เพราะว่ากีฬาเทนนิสนอกจากจะต้องการการพัฒนาทางด้านกำลัง ร่างกายและกล้ามเนื้อเป็นพิเศษแล้ว ยังต้องการการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อ แขนขา ลำตัว และสายตาอีกมาก ฉะนั้นครูควรเลือกกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับความสามารถหรือการพัฒนาทางร่างกายของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

14. แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนมาก ในการเรียนวิชาพลศึกษา ถ้านักเรียนมีแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจมาก การเรียนวิชาพลศึกษาก็จะดีขึ้น อย่างไรก็ตามแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจที่มาจากความรู้สึกภายในร่างกายและจิตใจของนักเรียนเอง มีบทบาทและได้ผลยาวนานกว่าแรงจูงใจที่มาจากภายนอก ครูพลศึกษาไม่ควรใช้รางวัลหรือคะแนนเป็นเครื่องกระตุ้นหรือจูงใจจากภายนอก เพื่อให้ นักเรียนเกิดการอยากเรียนอย่างเดียว ครูควรจะใช้วิธีการสอนและสร้างบรรยากาศของการสอนเพื่อให้ นักเรียนได้มีความสำเร็จ มีความรักและสนใจที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้อยากเรียน เนื่องจากเห็นความสำคัญในกิจกรรมนั้น ๆ ควบคู่กันไปด้วย ตัวอย่างเช่น การสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความต้องการการออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพของตนเอง มีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะในกีฬานั้น ๆ และสามารถนำกีฬานั้นไปใช้ประโยชน์ในเวลาว่างได้หรือมีความต้องการที่จะเป็นสมาชิกของหมู่หรือของทีมกีฬานั้น ๆ

15. ครูพลศึกษาต้องเข้าใจว่า ความพึงพอใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนอย่างใกล้ชิด หมายความว่า ถ้านักเรียนมีความพอใจในบรรยากาศของการเรียน แล้วโอกาสของความสำเร็จในการเรียนย่อมมีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาพลศึกษา ถ้าครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศหรือสภาพการณ์ของการเรียนให้นักเรียนได้มีความพอใจ และได้มีความสนุกสนาน นักเรียนก็มีความสนใจที่จะเรียนในสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น นักเรียนบางคนไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา อาจจะเป็นเพราะว่าไม่เคยได้รับบรรยากาศหรือประสบการณ์ที่พึงพอใจเลย ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนอาจเน้นหรือหิวความสนใจแต่กับนักเรียนที่มีทักษะดี หรือวิธีการสอนของครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงกัน ปล่อยให้ นักเรียนบางคนครอบครองการเล่นตลอดเวลา หรือการจัดกิจกรรมนั้น ๆ เป็นกิจกรรมที่เกินความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่สนใจก็อาจเป็นไปได้ ฉะนั้นครูพลศึกษาก็ต้องพร้อมที่จะสร้างสภาพการณ์และบรรยากาศของการเรียนให้นักเรียนได้มีความสนุกสนาน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการดึงดูดใจให้นักเรียนอยากเรียนวิชาพลศึกษาต่อไป

16. ครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียน ความแตกต่างทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนนี้อาจจะมีมาแต่กำเนิดหรืออาจจะเนื่องมาจาก

การฝึกซ้อมและประสบการณ์ของเด็กมาก่อนก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติ หรืออุดมคติในการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นครูจะต้องจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนเหล่านี้ด้วย

17. ศักยภาพและความจำกัดด้านความสามารถทางด้านร่างกายของนักเรียนที่เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา คุณลักษณะ บุคลิกภาพ ลักษณะทางร่างกาย ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ ควรจะได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้าเป็นไปได้กิจกรรมแต่ละอย่างควรจะจัดให้เป็นรายบุคคลแทนที่จะจัดให้เป็นหมู่ ๆ

18. การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีที่สุดก็ต่อเมื่อครูพลศึกษาได้จัดสภาพการณ์ให้พร้อมที่จะมีกระบวนการเรียนการสอนเกิดขึ้นได้อย่างดี เช่น สถานที่ และนักเรียนมีพื้นฐานและมีความตั้งใจพร้อมที่จะเรียน ครูมีความรู้และความเข้าใจ และสามารถสร้างสภาพการณ์ของการสอนให้เกิดการทำหายในการเรียนขึ้น

19. การเรียนทักษะกีฬานั้น ถ้าต้องการให้ทักษะคงอยู่เป็นเวลานาน ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มขึ้นอีก เพราะระยะเวลาของการฝึกหัดจะเป็นแนวทางที่จะทำให้นักเรียนสามารถรักษาทักษะนั้น ๆ ต่อไปเป็นระยะเวลา

20. การเรียนทักษะที่จะให้ได้ผลดี ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัดทักษะนั้น ๆ ในใจด้วย เพื่อจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนและวิเคราะห์ทักษะที่ได้ฝึกไปแล้วว่าถูกต้องมากน้อยเพียงใดและควรจะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างไรซึ่งเป็นหนทางให้นักเรียนเข้าใจและมีความแม่นยำในทักษะทางจิตใจมากยิ่งขึ้นและสามารถปรับปรุงทักษะในการฝึกครั้งต่อไปด้วย

ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

กูด (Good. 1959: 368) ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher. 1960: 31) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

คามิลล์ และโรซาลิน (Camille; & Rosalind. 1963: 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบันหรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของ

มนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการทำกิจกรรมเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

กอง วิสุทธิธรรม (จรวย แก่นวงษ์คำ. 2523: 5; อ้างอิงจาก กอง วิสุทธิธรรม) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องมือประกอบการพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ช่วยส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์ สามัคคี และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 1) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2527: 37) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาต่าง ๆ แขนงซึ่งนำเอากิจกรรมทางพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วเป็นองค์ประกอบในการสร้างคนให้มีคุณค่า ทำให้คนเจริญ ทำให้คนงอกงาม ช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

จรวย แก่นวงษ์คำ (2529: 17) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้อพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 14 - 15) ให้ความหมายว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมพลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดีได้

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์และศิลป์แขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และสามารถนำเอาสิ่งที่ได้จากการเรียนพลศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา

ความหมายของการสอน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 16) กล่าวว่า การสอน คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนานและความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอน ไม่ใช่เป็นเพียงการให้หรือถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว แต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น การสอนยังต้องใช้หลักและวิธีการที่ดี มีประสิทธิภาพ ประกอบกับความถูกต้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้ นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายของการสอนไว้อีก ยกตัวอย่างเช่น

อัจฉรา ประไพตระกูล (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 16; อ้างอิงจาก อัจฉรา ประไพตระกูล. 2521) ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนคือการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียนหรือการสอน คือ การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้นเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ผาสุก เป็นกำลังของประเทศชาติและสังคมนั้น ๆ ต่อไป

ดอทรี และลิวอิส (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 16; อ้างอิงจาก Daughtrey; & Lewis. 1979) ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนเป็นศิลป์ที่มีรากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ (An Art Based in Science) การสอนประกอบด้วย การวางแผน การจำแนกผลพลอยได้ทางพฤติกรรม การประเมินวิธีการสอน และการอธิบายถึงกระบวนการและผลลัพธ์ที่จะได้มาจากการสอน ส่วนเป้าหมายของการสอนก็คือการทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ ด้วยการมีประสบการณ์ทางการศึกษา ถ้าการสอนเป็นประสบการณ์รวม สำหรับผู้เรียนแล้วก็หมายถึงว่าการสอนต้องทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง จิตใจ อารมณ์ ร่างกาย และสังคม การสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูแต่ละคน และเหนือสิ่งอื่นใด การสอนจะต้องเป็นไปด้วยความมีอิสระ เป็นความจริงและเป็นประสบการณ์รวม ในการสอนครูต้องใช้ทั้งความรู้ เทคนิคทางการศึกษา อุปกรณ์ เทคโนโลยีละสถานที่ นอกจากนั้นครูจะต้องมีสติสัมปชัญญะละถ้าพฤติกรรมของนักเรียนได้มาจากการเลียนแบบพฤติกรรมของครู ครูก็ต้องระมัดระวังในเรื่องของบุคลิกภาพของตนเองด้วยความคิดรวบยอดทางบวกของครูและบุคลิกภาพที่เป็นมิตรเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจ ความอบอุ่น ความเป็นอิสระ และความซาบซึ้งในประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนสัมฤทธิ์ผลในการสอนของครูจึงประกอบด้วย การประเมินผลพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ หรือกลไก หรือเทคนิคการสอน ขณะเดียวกันก็ต้องประเมินผลด้านศิลป์ด้วย นั่นคือการประเมินผลด้านเจตคติ (Affective) และคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ (Human Capabilities) ของครู

การสอนจึงเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน เพราะนอกจากการสอนจะหมายถึงการให้ความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ต่าง ๆ แล้ว การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ระหว่างครูกับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของวิชาการหรือเนื้อหาความรู้ ความประพฤติ ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมต่าง ๆ กิจกรรมใน

กระบวนการของการสอนจึงควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและการเอาใจใส่ การให้งาน การให้การบ้าน และการให้ทดลอง เป็นต้น

กระบวนการของการสอนประกอบด้วย การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา การกำหนดวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอน และท้ายสุดคือการประเมินผล ดังนั้นการจัดกระบวนการของการสอนจึงเป็นการตอบคำถามดังต่อไปนี้ให้แก่ผู้สอนคือ

1. เราจะพาผู้เรียนไปไหน (Objective = O) หมายถึง จุดมุ่งหมายของการสอน
2. เราจะพาผู้เรียนไปถึงด้วยวิธีใด (Learning Experience = L) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและการเลือกเทคนิควิธีการที่ทำให้นักเรียนได้มีความรู้ตามเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนด้วย
3. เราจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนถึงแล้ว (Evaluation = E) เป็นการวัดหรือการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่ามีการเรียนรู้หรือมีความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ และทำให้ครูได้รู้ถึงข้อดีข้อเสียของกระบวนการของการสอนที่ตนใช้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นต่อไป กระบวนการของการสอนจึงอาจเรียกย่อ ๆ เพื่อความสะดวกในการจำว่า โอแอลอี (OLE)

ความสำคัญของการสอน

วาสนา คุณาภสิทธิ์ (2539: 18 - 19) กล่าวว่า “การสอน” ต้องมีสิ่งควบคู่กัน คือ “การเรียนรู้” หรืออาจกล่าวว่าการสอนเป็นการให้โดยครู ส่วนการเรียนรู้เป็นการรับโดยนักเรียน บุคคลที่จะเป็นครูที่ดีได้จะต้องยอมรับบทบาทต่าง ๆ มากมาย ทั้งบทบาทในโรงเรียนและบทบาทในชุมชนหรือในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมตามความถูกต้องและถูกต้องของสังคม ซึ่งนับเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาให้แก่พลเมืองของประเทศครูจะต้องสอนให้นักเรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา รักการทำงาน และสนใจที่จะมีส่วนร่วมในภารกิจของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมและศีลธรรม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย เพื่อให้สามารถดำรงชีพได้ด้วย ความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตน ตามนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ ครูจึงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากและการเรียนรู้นั้นก็ไม่ใช่แค่การเรียนรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่หมายรวมถึงค่านิยม ทักษะคิด และทักษะต่าง ๆ ด้วย

องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญมี 4 ประการ คือ 1) จุดมุ่งหมาย (Objective) 2) เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน (Content) 3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) และ 4) การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) จากองค์ประกอบข้างจึงอาจกล่าวได้ว่าหลักสูตรจะขาดการนำไปใช้ไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะการนำหลักสูตรไปใช้ คือ กระบวน

การเรียนการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอนในโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ เดวี (Dewey) กล่าวว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการของการปฏิบัติโดยตรง ผู้เรียนจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง เพราะมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้นและต้องการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองอยู่แล้ว การศึกษาในโรงเรียนควรจะเกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นไปของสังคม หรือ การเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นบรรทัดฐาน ดังนั้น การสอนในห้องเรียนจึงควรเน้นเรื่องการช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจนกระทั่งถึงขีดที่ความสามารถในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ของผู้เรียน บรรลุเป้าหมายสำคัญตามที่สังคมต้องการได้

สรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นตัวกำหนดหรือเป็นตัวบท แต่การสอนเป็นการนำเอาหลักสูตรไป ใช้ หลักสูตรจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการ สอนของคุณเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เดียวกันการสอนก็ต้องใช้หลักสูตรเป็นแนวทาง เพราะไม่มี หลักสูตรครูก็ไม่ทราบว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไรให้เป็นระบบระเบียบและถูกทิศทางหรือเป้าหมาย การสอนกับหลักสูตรจึงเป็นของคู่กัน ต้องพึ่งพาอาศัยกันอย่างแยกไม่ออก

องค์ประกอบของการสอน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 143) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสอนว่ามีดังนี้

1. ชนิดของการสอนมี 3 แบบ คือ

1.1 การสอนเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นความจริงหรือสอนให้นักเรียนเกิดค่านิยมที่ถูกต้อง

1.2 การสอนให้นักเรียนรู้จักการนำเอาไปใช้ในลักษณะที่อาจจะเป็นไปได้

1.3 การสอนเทคนิคทางพฤติกรรมต่าง ๆ และส่วนประกอบของการพัฒนาทักษะการ เคลื่อนไหวในกีฬาต่าง ๆ ให้นักเรียน เมื่อพิจารณาชนิดของการสอนแบบต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่าการ สอนเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์มากกว่าศิลป์ ฉะนั้นจึงต้องมีการพัฒนาการสอนในลักษณะ วิทยาศาสตร์

2. ทักษะและรูปแบบการสอนในเรื่องของการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะการสอน และรูปแบบของการสอนหรือแบบการสอน ทักษะการสอน หมายถึง ระดับความสามารถที่ครูจะ แสดงออกถึงศิลป์ในการสอน

บทบาทต่าง ๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่น ๆ อีก เช่น ในสถาน กักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์กรต่าง ๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากที่ใช้ในโรงเรียน

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษา คือการที่ครูได้จัดสถานการณ์หรือประสบการณ์ด้วย วิธีการต่าง ๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และนักเรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์ในการใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อการส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ข้อคำนึงในการสอน

วาสนา คุณนาถภิกษุ (2539: 151 - 152) กล่าวว่า วิธีสอนที่ดีมีมากมายหลายแบบ แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ

1. ไม่มีวิธีสอนใดที่จะนำไปใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้อย่างมั่นใจ ทั้งนี้เพราะสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน
2. วิธีสอนที่ดีที่สุดคือวิธีสอนที่ทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพราะประสบการณ์ชีวิตทั้งหมดคือการศึกษ (All Life Experiences Are Educational) หรือการศึกษาเพื่อชีวิต (Education for Life) ดังนั้นชีวิตในโรงเรียนจึงไม่ได้ให้แต่เพียงประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเดียว
3. สิ่งที่คุณทุกคนต้องยึดถือคือประสบการณ์ที่คุณมีส่วนร่วมกับนักเรียน และต้องเป็นประสบการณ์ทางบวกเท่านั้นจึงจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพดีขึ้น มีความสุขมากขึ้น และมีประโยชน์สำหรับนักเรียนแต่ละคนและทุก ๆ คนในชั้น
4. ครูแต่ละคนจะต้องค้นหาวิธีสอนที่ดีที่สุดของตนเองด้วยตนเอง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าวิธีสอนที่คุณใช้นั้นได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมายหรือความต้องการของคุณมากน้อยเพียงใด คุณมีความสามารถแค่ไหน นักเรียนมีความสนใจและความต้องการทากน้อยเพียงใด ลักษณะของนักเรียนทั้งชั้นเป็นอย่างไร สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไร เป็นต้น วิธีการสอนที่คุณเลือกใช้จะได้ผลก็ต่อเมื่อมีเทคนิคและวิธีการสัมพันธ์กับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ดี ฉะนั้นครูจึงต้องเรียนรู้วิธีสอนต่าง ๆ เท่า ๆ กันกับนักเรียนต้องเรียนรู้วิธีการเรียนด้วยประสบการณ์ของการลองผิดลองถูก ครูและนักเรียนแต่ละคนจะต้องพัฒนารูปแบบการสอนและการเรียนของตนเองอยู่เสมอ
5. ครูที่ดีจะต้องทำการสอนให้ได้ผลดีตามความต้องการให้เร็วที่สุด และไม่มีวิธีสอนแบบหนึ่งแบบใดหรือแบบเดียวที่เหมาะสมมากที่สุดต่อการเรียนรู้ทุกชนิด เพราะชนิดการเรียนรู้มีมากมายแต่ละชนิดก็ต้องการวิธีสอนที่แตกต่างกันทั้งสิ้น
6. ในการเรียนการสอนครูจะไม่สามารถแยกแยะการเรียนรู้ทักษะออกมาจากพัฒนาการด้านทัศนคติหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอื่น ๆ ได้ทุกครั้งที่ไป
7. การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นผลมาจากประสบการณ์หลาย ๆ แบบ ครูจึงควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบ
8. การแสดงออกของครู กระตุ้นนักเรียน การให้ความเห็นใจนักเรียน และความซื่อสัตย์ยุติธรรมต่อนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ประกอบกับความสามารถในการกระทำการสอนให้ได้ตามจุดมุ่งหมาย
9. วิธีสอนที่ดีมีพื้นฐานมาจากหลักการที่ถูกต้องและไม่ได้เกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับจากสถาบันวิชาชีพครูเพียงอย่างเดียว ครูจึงต้องค้นหาเทคนิคการสอนที่ดีขึ้นมาใช้ด้วยตนเองอยู่เสมอ และนักเรียนก็ไม่นิยมเรียนกับครูที่ใช้วิธีสอนซ้ำ ๆ กัน

หลักการเลือกใช้วิธีสอน

วาสนา คุณาภกิจสิทธิ์ (2539: 152) กล่าวว่า การเลือกใช้วิธีสอนแต่ละครั้ง ควรมีหลักการดังต่อไปนี้

1. ต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนบรรลุถึงจุดที่ตั้งไว้
 2. เหมาะสมสำหรับที่จะนำบทเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
 3. มีความยืดหยุ่นได้พอควร คือสามารถปรับให้เข้ากับกิจกรรมที่ใช้สอนได้
 4. สามารถปฏิบัติให้เกิดผลได้ในชั่วโมงเรียนโดยมีการใช้เวลา อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ประกอบการพิจารณา
 5. เป็นวิธีสอนที่ครูมีทักษะและความชำนาญเพียงพอที่จะนำไปใช้สอนนักเรียนได้
 6. เป็นวิธีสอนที่เร้าความสนใจและทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนต่อไป
 7. นักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ว่าวิธีสอนที่ครูใช้มีประโยชน์และมีความมุ่งหมายต่อตัวนักเรียนอย่างไร มากน้อยแค่ไหน โดยครูจัดปฐมนิเทศเกี่ยวกับวิธีสอนที่ครูจะใช้ให้นักเรียนเข้าใจด้วย
 8. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และได้ใช้ความคิดของตนเองให้มากขึ้น ไม่ใช่แต่จะรับฟังหรือทำตามครูอย่างเดียว
 9. คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน
 10. ครูใช้มาจนชำนาญและคิดว่าไม่มีวิธีอื่นที่ดีหรือมีประสิทธิภาพมากกว่า หลักเกณฑ์ข้อนี้เหมาะสมสำหรับครูที่มีประสบการณ์การสอนมานานพอสมควร จึงจะสามารถพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้ สำหรับครูใหม่ก็ต้องทดลองสอนไปก่อนประมาณ 1 - 2 ปี จึงจะค่อย ๆ สามารถเลือกวิธีที่เหมาะสมได้ต่อไป
- วิธีสอนจะมีความซับซ้อนและใช้เทคนิคมากกว่าแบบการสอน ครูจึงควรเอาใจใส่ศึกษาวิธีสอนแต่ละแบบอย่างละเอียดรอบครอบก่อนนำไปใช้จริง

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า “ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์” (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523: 38)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 47) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีและมีประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกในการรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น

5. เป็นผู้ที่มิบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539: 320 - 321) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความ

ช่วยเหลือ

3. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ

ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด

4. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกร่าเริงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่น

กีฬาต่อไป

5. เป็นผู้ที่มีรูปร่างลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพพลศึกษา

6. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

เป็นอยู่เสมอ

7. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ

8. เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติเป็นของตัวเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ (2532: 23) กล่าวว่า ครูในยุค 2000 จะต้องมีวิสัยทัศน์ใหม่จากครูที่เป็นผู้สอน (Teacher) ที่ครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นผู้จัดการ (Manager) หรือ ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) ให้แก่ผู้เรียนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง จนกระทั่งพัฒนาเป็นครูมืออาชีพที่เชี่ยวชาญ (Expert) หรือ ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา (Advisor) เพื่อที่จะให้ครูเป็นเช่นนั้นได้จะต้อง

1. ครูต้องปรับความคิด ต้องล้างสมองของตนเองโดยคำนึงถึง
 - 1.1 เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ (All children centered)
 - 1.2 นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child centered)
 - 1.3 ให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning)
 - 1.4 การประเมินผลการเรียนจากสภาพ (Authentic Assessment)
 - 1.5 เก็บสะสมการพัฒนาการของผู้เรียน (Portfolio)
2. ครูต้องปรับวิธีการสอน ได้แก่
 - 2.1 เริ่มสอนจากการศึกษาศักยภาพของเด็ก
 - 2.2 แสวงหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม
 - 2.3 จัดทำหรือนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาเด็ก
 - 2.4 ดำเนินการสอนให้ได้ผลในการพัฒนาเด็ก
 - 2.5 รายงานผลการพัฒนา

3. ระบบบริหารจะต้องส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพ โดย

3.1 มุ่งให้ครูปฏิบัติวิชาชีพ โดยวัฒนธรรมวิชาชีพครู

3.2 มุ่งให้ครูได้พัฒนาคุณภาพการสอนตามมาตรฐานวิชาชีพครูและระดับคุณภาพครู

3.3 ความก้าวหน้าของครูขึ้นอยู่กับผลการพัฒนาการเรียนการสอนการสนับสนุนกำกับ

ติดตาม เน้นวัฒนธรรมวิชาชีพครู

ลักษณะที่ดี หมายถึง เครื่องหมายที่ชี้ให้เห็นถึงความดี หรือ ลักษณะประจำตัว

คุณลักษณะที่ดีของครู หมายถึง เครื่องหมายที่ชี้ให้เห็นถึงความดีของครู หรือลักษณะประจำตัวครู ที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนได้ ดังคำพูดที่ว่า “โรงเรียนจะดีหรือไม่แค่ไหนสามารถดูได้จากครูของโรงเรียน” (ทวีศักดิ์ สุขสวัสดิ์. 2537: 13 - 14; อ้างอิงจาก Chender. 1971: 179 - 186)

บุชเชอร์; และรีด (Bucher; & Reade. 1971: 255) กล่าวว่า การสอนพลศึกษา

ครูพลศึกษาควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสิ่งที่จะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจก่อน
2. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม
3. จัดสถานที่เรียนให้เหมาะสมไม่ว่าห้องเรียน โรงฝึกกีฬาหรือสนาม
4. อธิบายให้ง่ายกะทัดรัด
5. สาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ช่วย
6. ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม
7. สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎและระเบียบ
8. มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินกีฬา
9. สอนในเรื่องน้ำในนักกีฬาและบุคลิกภาพทุกครั้ง
10. ทบทวนกติกาถ้าจำเป็น เพื่อให้การสอนสนุกสนานยิ่งขึ้น

พิทยาพล เสนาไชย (2542: 43) กล่าวว่า ลักษณะของครูที่ดีต้องประกอบด้วยการมีความเลื่อมใสในการปกครองของประเทศ ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน ศรัทธาในอาชีพครู ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและประเพณีอันดีงาม ซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติตนเป็นคนดี รู้จักสามัคคีและมีมนุษยสัมพันธ์

ระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 กำหนดให้ครูมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

1. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

2. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3. ครูต้องประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

4. ครูต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์แก่ตนโดยไม่ชอบ
6. ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู
8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์
9. ครูพึงประพฤติปฏิบัติเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 316 - 318) กล่าวว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษาไว้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่สอนและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลาย ๆ รายวิชา
2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อนและนักเรียนได้แข่งขันเท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน
3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูง และมีความสามารถในการจูงใจด้วย
4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือ การสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา
6. ลีลาศศึกษา ลีลาศศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหว และการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนโดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น
7. การศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้แก่นักเรียน ลักษณะผิดปกติและช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อน ไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตัวเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเอง ก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่นซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญควร รู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัย และนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมือง มีคุณธรรม (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกทางร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

แคสเวลล์ และ แคมป์เบลล์ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก Casswell; & Campbell. 1935) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทุกชนิด ที่เด็กมี ภายใต้การแนะนำของครู

โอลิเวอร์ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534; อ้างอิงจาก Oliver. 1972) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมการศึกษาซึ่งประกอบด้วยโปรแกรมการเรียนการสอน โปรแกรมกิจกรรมนักเรียนและโปรแกรมการแนะแนว

เซเลอร์ และอเล็กแซนเดอร์ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 1; อ้างอิงจาก Saylor; & Alexander. 1954) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง (1) ความพยายามทั้งหมดของโรงเรียนที่จะทำให้เกิดผลที่พึงปรารถนาในสถานการณ์ทั้งในและนอกโรงเรียน และ (2) ยอดรวมทั้งหมดของความพยายามของโรงเรียนที่จะทำให้เกิดผลต่อการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนในสนามหรือในโรงเรียน

รักก์ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก Rugg. 1972) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนมากที่สุด

สุมิตร คุณานุกร (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 10; อ้างอิงจาก สุมิตร คุณานุกร. 2518: 3 - 4) กล่าวว่า หลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และสุมิตรได้ทำการวิจัย เรื่อง “ความหมายของหลักสูตร” โดยสำรวจความคิดเห็นจากบุคคลหลายอาชีพด้วยกัน และได้ผลสรุปดังนี้

1. กลุ่มศึกษานิเทศก์ (71.88 %) เห็นว่า หลักสูตร คือ มวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ในและนอกหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาทุกด้าน
2. กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา (78.26 %) เห็นว่า หลักสูตร คือ ประมวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดทั้งในและนอกห้องเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้เด็กเกิดพัฒนาทุกด้าน

ปราณี เถลิงพล และคณะ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก ปราณี เถลิงพล; และคณะ. 2519: 2 - 3) กล่าวว่า หลักสูตรอาจมีความหมาย เช่นเดียวกับคำว่าโปรแกรมการศึกษา และโปรแกรมการศึกษาประกอบด้วย 1) โปรแกรมการเรียน 2) โปรแกรมกิจกรรมต่าง ๆ และ 3) โปรแกรมแนะแนว อาจกล่าวได้ว่าโปรแกรมการศึกษาที่ประกอบด้วยโปรแกรมต่าง ๆ นี้ เป็นโปรแกรมที่ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง

จรรยา คุณมี (2520: 38) กล่าวว่า หลักสูตรคือ ประสบการณ์ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน โดยทางโรงเรียนได้วิเคราะห์พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ และมั่นใจแล้วว่าประสบการณ์ต่าง ๆ นั้นมีประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่แท้จริง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2522: 1) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ที่ดี มีทักษะและเจตคติที่ดีอันจำเป็นในการดำรงชีวิต

หทัย ตันหยง (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก หทัย ตันหยง. 2525: 63) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจะต้องจัดให้แก่นักเรียนในแต่ละระดับ ภายในช่วงเวลาเงื่อนไขและเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เสริมศรี ไชยศร (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล; และคณะ. 2534: 11; อ้างอิงจาก เสริมศรี ไชยศร. 2526: 1 - 2) กล่าวว่า หลักสูตรในลักษณะที่เป็นมวลประสบการณ์

นิตยา สุวรรณศรี (2538: 4) สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร เป็นแผนปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางการปฏิบัติของครู เพราะหลักสูตร จะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง

2. หลักสูตร เป็นข้อกำหนดแผนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

3. หลักสูตร เป็นเอกสารทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม

4. หลักสูตร เป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาในระดับต่าง และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ของการศึกษาให้แก่สถาบันศึกษาด้วย

5. หลักสูตร เป็นแผนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารการศึกษา เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล และติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย

6. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการต่าง ๆ ของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

7. หลักสูตร จะกำหนดรูปร่างของสังคมในอนาคตว่าจะเป็นไปได้

8. หลักสูตร จะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

9. หลักสูตร จะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง องค์ความรู้หลักที่พึงมีไว้ในระบบการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหลักสูตรจะกำหนดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนไว้ในแต่ละระดับได้อย่างเหมาะสมกับวัย ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการศึกษาจะสำเร็จไปได้ด้วยดี จำเป็นต้องมีหลักสูตรที่เปรียบได้กับแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในการเรียนการสอน

ทฤษฎีการนำหลักสูตรไปใช้

สังต์ อุทรานันท์ (2527: 259 - 261) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ หลังจากการร่างหลักสูตรสำเร็จแล้วก็นำหลักสูตรไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป การนำเอาหลักสูตรไปให้ถึงผู้รับอันหนึ่งให้แก่เรียนนั้น จะส่งผ่านผู้เกี่ยวข้องและผ่านระดับการปฏิบัติหลายระดับ ซึ่งเมื่อนับตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปถึงระดับสุดท้ายจะเป็นดังนี้

1. หลักสูตรระดับอุดมการณ์
2. หลักสูตรระดับเอกสาร
3. หลักสูตรระดับการเรียนรู้
4. หลักสูตรระดับปฏิบัติการ
5. หลักสูตรระดับประสบการณ์

จากลำดับขั้นตอนของการทำงานเกี่ยวกับหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่หลักสูตรซึ่งเริ่มต้นกำหนดจากความคิดของคณะพัฒนาหลักสูตรจนไปถึงผู้เรียนนั้น จะผ่านขั้นตอนการนำไปใช้อยู่หลายขั้นตอน ผู้ถ่ายทอดในการนำเอาอุดมการณ์ของคณะพัฒนาหลักสูตรไปถึงผู้เรียนนั้นก็ได้แก่ครูจะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

วิชัย ดิสสระ (2527: 182 - 183) กล่าวว่า การนำหลักสูตรมัธยมศึกษาไปใช้เป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อนและกว้างขวางมาก จริงอยู่แม้ว่าหลักสูตรในทางทฤษฎีโดยทั่วไป จะมีลำดับขั้นตอนที่เรียงลำดับไว้ต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการที่เข้าใจและวิเคราะห์ตัวหลักสูตรทั้งฉบับ การทำเอกสารประกอบหลักสูตรอันเป็นการแปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอน การจัดบุคลากร การจัดปัจจัย สนับสนุนการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน การนิเทศติดตาม และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การสอนของครูหากดำเนินไปอย่างดีมีประสิทธิภาพและคุณภาพแล้วก็จะเป็นการนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ให้มี

ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรนั้น ผู้ที่มีส่วนร่วมควรที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ชัดเจน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา

มีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1 - 27)

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ มีความหมายยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well Being) ของคนแต่ละคนในแต่ละสังคม สุขภาพจึงหมายถึงรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม สุขศึกษาและพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาทางด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้ายคือผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic)

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจุดใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง และมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทาง

สังคม รู้จักการสร้างความรักใคร่ชอบและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนอื่นทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน ทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน และยอมรับในความต่างต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหาท้าทาย ความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬา กิจกรรมนั้นพัฒนาการกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้เกิดการพัฒนารอบตัวจากสาระต่าง ๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้องเชื่อมโยงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อีก 7 กลุ่มและยังนำไปจัดเป็น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรให้สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง การใช้สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกได้ถูกต้องตามหลักการเป็นประจำสม่ำเสมอด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน
4. แสดงความรับผิดชอบให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนด
5. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงการป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม
6. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

1. แสดงความสามารถทางกายในการเล่นกีฬาประเภทบุคคล กีฬาประเภททีม การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และการทำงานต่าง ๆ

2. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวแบบต่าง ๆ และนำไปใช้ในการเล่นกีฬา

3. ประยุกต์ความคิดรวบยอดจากหลักการทางวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีจิตวิญญาณ ในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

1. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอ
2. ยอมรับและเห็นคุณค่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอกับการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. ประยุกต์หลักการรุกรการป้องกันและการให้ความร่วมมือในการเล่นและแข่งขันกีฬาที่เลือกด้วยความชื่นชอบ
4. แสดงความรู้เกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา ความปลอดภัยและกลวิธีต่าง ๆ ในระหว่างการเล่นและการแข่งขันกีฬากับผู้อื่น และยึดมั่นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. แสดงความรับผิดชอบของตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และการเล่นกีฬาเป็นทีม
6. แสดงทักษะการให้ความร่วมมือในระหว่างการแข่งขันกิจกรรมทางกายและการเล่นกีฬาเป็นทีมตามโครงสร้างที่กำหนดไว้
7. แสดงความมีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมสุนทรีย์ภาพของการกีฬาทั้งในการเล่น การดูและการแข่งขัน

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

1. วิเคราะห์บทบาทและความรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
2. ประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยงและสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง ชุมชนและสังคม
3. ประเมินวิธีการและกระบวนการจัดการกับอารมณ์และความเครียดและนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงตนเอง
4. ออกกำลังกาย พักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมเป็นกิจนิสัย
5. เข้าใจงานของสาธารณสุขของชุมชนและของประเทศ และสามารถให้ความร่วมมือได้เป็นอย่างดี
6. ประเมิน สร้างเสริม และดำรงสมรรถภาพทางกายและทางจิต ตามหลักการ วิธีการ และความต้องการ

7. พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและหรือสมรรถภาพทางกลไกตามความต้องการจนสำเร็จตามเป้าหมาย

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

กระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 17)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจในตนเอง และความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ช่วยผู้เรียนให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเองตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลายต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติการตรวจสอบและการประเมินผลให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพ โดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิต หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง และความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม และยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย

การวัดและประเมินผลของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 17) การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้

ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 26 กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาจัดการประเมินผลผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับ กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา นั้นหมายถึง ผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน จากหลายส่วนก่อนที่จะตัดสินใจให้ระดับผลการเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียน ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม เน้นการนำ ผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการสอนของตน และปรับ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร
2. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน
3. เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน
4. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมิน ตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
5. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความเหมาะสม ในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล

จากวิสัยทัศน์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน สาระมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการวัดและ ประเมินผลให้ละเอียด ครอบคลุม และชัดเจน เพื่อความเที่ยงตรงในการดำเนินงาน และอธิบายผล การเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนแต่ละระดับชั้นได้

ผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาต้องครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ ดังตัวอย่าง เช่น

ก. ด้านความรู้ สามารถแบ่งออกเป็นความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงบริบท

- ความรู้เชิงเนื้อหา เช่นลักษณะของโรคชนิดต่าง ๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์ ความสำคัญของการพักผ่อน และนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ รูปแบบการออกกำลังกาย หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพ หลักวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว เป็นต้น

- ความรู้เชิงบริบท เช่นการมีสติ การรู้จักและเข้าใจตนเอง การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา เป็นต้น

ข. ด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง วิธีการวัดและการประเมิน จึงควรวัดความสามารถในการทำงาน และการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์ และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โยวัดทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Products) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก เช่น การเลือกบริโภคอาหาร และการดูแลสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การฝึกจิต การออกกำลังกาย การเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสุขภาพ การเล่นเกม การเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

ค. ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินผล การเรียน ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน จึงควรใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองเป็นสำคัญร่วมกับเพื่อน ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง เช่น สนับสนุนในการรับประทานอาหาร การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีวินัย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา รักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพและมีสุขภาพดี มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 20)

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่าง ๆ
4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Inventory)

5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ

6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม

แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยม แฟ้มผลงานของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตาม ดูผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เห็นภาพพัฒนาการทำงานของผู้เรียน และยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อแนะนำเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 20)

ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ตัดสินผลการเรียนจากข้อมูลที่ไต่จากการวัดและการประเมินเป็นระยะ ๆ ไม่ควรนำคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะ ข้อเขียน หรือการวัดสมรรถภาพเพียงครั้งเดียวเป็นผลการตัดสินใจให้ค่าระดับคะแนนหรือตัดสินผล

2. ตัดสินผลการเรียนบนพื้นฐานของการกำหนดจุดประสงค์ที่แสดงพฤติกรรมที่ชัดเจน มีเกณฑ์การวัดที่จำแนกความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ รวมถึงการกำหนดสัดส่วนน้ำหนักคะแนนจากสิ่งที่วัดและประเมินชัดเจน เช่น คะแนนจากบททดสอบ: คะแนนพัฒนาการ: ผลงาน: การเข้าร่วมกิจกรรม ความประพฤติ = 30: 10: 30: 20: 10 เป็นต้น

3. นำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการช่วยเหลือและพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ และได้ประเมินตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด และเต็มใจที่จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นจนบรรลุตามมาตรฐานหรือผลการเรียนที่คาดหวัง

4. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งหมด เช่น การทดสอบด้วยข้อเขียน ทดสอบความสามารถเชิงทักษะ / ความคล่องแคล่ว การทดสอบสมรรถภาพ / การประเมินจากโครงการ / ผลงาน / แฟ้มผลงาน การสำรวจความสนใจของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน การสัมภาษณ์ความคิดเห็น / ความรู้สึก ฯลฯ

5. นำผลการวัดและประเมินใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและจัดทำกิจกรรมการเรียนสอน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสอนของครูให้ดียิ่งขึ้น

รูปแบบการรายงานผลการประเมิน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 21)

วิธีการรายงานผลการประเมินทำได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ควรเป็นไปตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการประเมิน จุดประสงค์การประเมิน และผู้ใช้ข้อมูลจากผลการประเมิน รูปแบบการรายงานผลการประเมินที่ใช้กันทั่วไป มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. รายงานในรูปคะแนน เช่น คะแนนร้อยละ คะแนนที่ได้ต่อคะแนนรวม

2. การรายงานระดับผลการเรียนเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ
3. การรายงานด้วยการกำหนดระดับที่แสดงรายละเอียดของพัฒนาการหรือความสามารถของผู้เรียน ชัดเจน
4. การรายงานด้วยเส้นภาพพัฒนาการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กราฟเส้น กราฟแท่ง
5. การแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนบอกเล่าบรรยายพฤติกรรมกรรายงานด้วยวาจา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อผู้สอนนำผลมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง มิใช่นำมาใช้เพื่อการตัดสิน หรือเลื่อนชั้นหรือเพื่อการผ่านรายวิชา แต่ประการเดียว ผู้สอนพึงระลึกถึงหลักและวิธีการดังกล่าวข้างต้น เพื่อความมีประสิทธิภาพสูงสุด

แหล่งการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 22)

1. หลักการ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากการสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และอื่น ๆ รูปแบบของสื่อการเรียนรู้ จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจากการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม การเล่นกีฬา การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต เน้นการฝึกฝน ผู้เรียนจนเกิดทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและสุขภาพ เช่น ทักษะการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณและสร้างสรรค์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา การสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต การจัดการ เป็นต้น รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องในด้านสุขภาพ ดังนั้นสื่อการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. การเลือกสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ มิได้มีความหมายเฉพาะสื่อที่ครูและนักเรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน ที่เรียกว่า “สื่อการเรียนการสอน” เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของเหตุการณ์หรือความคิดก็ตาม ขึ้นอยู่กับว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้น ๆ หรือนำสิ่งเหล่านั้นเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่ ปัจจุบันสื่อที่เกี่ยวข้องกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่หลายประเภท อาจจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

2.1 สื่อสิ่งพิมพ์ มีทั้งสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยตรง เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู แผนการสอน หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ ฯลฯ และสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารวิชาการ นิตยสาร จุลสาร จดหมายข่าว ไปสเตอร์ แผ่นพับ แผ่นภาพ เป็นต้น

2.2 สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด และวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น นับเป็นการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในด้านการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียน สื่อบุคคลอาจจะเป็นบุคลากรที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน หรือตัวผู้เรียนเอง หรืออาจเป็นบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ตำรวจ นักกีฬา นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งสามารถเชิญมาเป็นวิทยากรเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2.3 สื่อวัสดุ เป็นสื่อที่เก็บสาระความรู้ในตัวเอง จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น

2.3.2 วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเอง จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น สไลด์ फिल्मภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง ซีดีรอม แผ่นดิสก์ เป็นต้น

2.4 สื่ออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกไว้ในวัสดุ สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2.5 สื่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในรูปของสิ่งมีชีวิต เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่าง ๆ หรืออยู่ในรูปของปรากฏการณ์ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นรอบตัว เช่น แผ่นดินไหว มลภาวะทางอากาศ ข่าวสารด้านสุขภาพและกีฬา รวมทั้งในรูปของอาหารสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องพยาบาล สนามกีฬา ห้องสมุด สถานที่สาธารณะ เป็นต้น

2.6 สื่อกิจกรรม / กระบวนการ เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ การแสดงละคร บทบาทสมมุติ การสาธิต สถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำโครงการ ฯลฯ

จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่มากมายหลายชนิด ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเลือกสรรสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การเลือกสื่อการเรียนรู้มีหลักการและวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ด้านใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้เลือกสื่อการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์และกิจกรรมในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

2. ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน เช่น วัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นต้น เพราะลักษณะดังกล่าวนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน

3. พิจารณาคุณสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดว่าสามารถสร้างความสนใจและให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนรู้อย่างไรบ้าง เพราะสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น

- หนังสือเรียน และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เหมาะที่จะใช้เพื่อให้ความรู้พื้นฐานและเพื่อการอ้างอิงหรือทบทวน

- ของจริง ของจำลอง เป็นสื่อที่แสดงสภาพได้ตามความเป็นจริงผู้เรียนสามารถจับต้องและพิจารณารายละเอียดได้ เหมาะจะนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง

- แผนภูมิ แผนภาพ และสถิติ ใช้เพื่อต้องการเน้นหรือแสดงให้เห็นส่วนประกอบ หรือเปรียบเทียบข้อมูล

- การสาธิต ใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นขั้นตอน เช่น สาธิตการปฐมพยาบาลผู้ป่วย สาธิตการบริหารเพื่ออบอุ่นร่างกาย เป็นต้น

4. พิจารณาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่าย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางเรื่อง ถ้าสามารถนำผู้เรียนไปเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เช่น เรื่องการบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด การรับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ฯลฯ แต่หากมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายและความไม่สะดวกในด้านอื่น ๆ ก็อาจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทภาพ สไลด์ หรือ วีดิทัศน์ แทน เป็นต้น

5. พิจารณาธรรมชาติของสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ธรรมชาติของสาระแต่ละเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะในตัวเอง บางเรื่องต้องเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เช่น การแปรงฟันอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ หรือดูจากการสาธิตด้วยการใช้สื่อที่เป็นของจริงหรือของจำลอง บางเรื่องต้องเรียนรู้จากสภาพจริง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และบางเรื่องต้องอาศัยการสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน เช่น วิชาพัฒนาการทางการแพทย์ สื่อที่เหมาะสม เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเลือกสื่อการเรียนรู้ ควรใช้เกณฑ์ในการพิจารณาว่าสื่อ นั้น ๆ ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. มีเนื้อหาสาระถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยช่วยทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจในเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ได้ดี เป็นลำดับขั้นตอน

3. มีคุณภาพในด้านเทคนิคการผลิต สะดวกในการใช้ และราคาไม่แพงเกินไป และถ้าต้องการผลิตเองควรคุ้มค่างบเวลาและการลงทุน

3. การใช้สื่อการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ

การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางครั้งไม่ประสบผลเป็นที่น่าพึงพอใจ แม้ว่าครูผู้สอนจะได้คัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย

แล้วก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนใช้สื่อดังกล่าวไม่เป็นระบบหรือไม่ถูกขั้นตอนหรืออื่น ๆ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาสาระในสื่อการเรียนรู้ที่ได้เลือกไว้ เพื่อตรวจสอบดูเนื้อหาที่มีความสมบูรณ์ตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่สมบูรณ์ควรจัดหาหรือจัดทำสื่อชนิดอื่นเพิ่มเติม

3.2 ทดลองใช้สื่อบางประเภทซึ่งอาจมีความยุ่งยากในการใช้ หรือต้องการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อชนิดนั้น ๆ ลำดับขั้นตอนการนำเสนอความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงพอหรือไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียนเพียงใด มีส่วนไหนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง

3.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ให้พร้อม เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในขณะที่ใช้ เพราะการใช้เวลานานเกินไปในการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์จะมีผลให้ผู้เรียน มีแรงจูงใจในการเรียนน้อยลง นอกจากนี้ควรตรวจสอบอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานด้วย

3.4 เตรียมตัวผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนรู้บางอย่างจำเป็นต้องชี้แจงให้ผู้เรียนรู้วัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษาโดยใช้สื่อ นั้น ๆ เป็นการให้ผู้เรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย หากไม่มีการชี้แจงให้ผู้เรียนอาจได้เพียงความเพลิดเพลินหรือเรียนรู้ไม่ตรงตามเป้าหมาย ย่อมเป็นการใช้สื่อที่ไม่คุ้มค่าและเสียเวลา

3.5 ใช้สื่อการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ต้องการขณะที่ใช้สื่อใด ๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นหรือไม่ ปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้สามารถใช้เป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า สื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนเพียงใด นอกจากนี้ควรมีการใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะตรวจสอบว่าสื่อการเรียนรู้ที่ใช้นั้นมีประสิทธิภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งอาจใช้วิธีการสังเกต การตั้งคำถาม การใช้แบบทดสอบหรือการสอบถามผู้เรียนโดยตรงเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้

3.6 ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณาลักษณะทางกายภาพของสื่อและสาระที่สื่อไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายการประเมินจะช่วยในการตัดสินใจเลือกและใช้สื่อ การเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขจัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

เนื่องจากไม่มีสื่อการเรียนรู้ใดที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสนองจุดมุ่งหมายทุกอย่างได้ดีที่สุด ฉะนั้นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน บางครั้งผู้สอนก็จำเป็นต้องดัดแปลงหรือปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม หรือจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ เพื่อให้สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้จึงดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ

4.1 การปรับปรุงสื่อที่มีอยู่เดิม เป็นการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ลักษณะหนึ่งที่คุณสอนสามารถดำเนินการได้โดยศึกษาวิเคราะห์สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ว อาจเป็นสื่อที่ผลิตจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน หรือท้องถิ่นซึ่งมีอยู่มากมายหลายชนิด แต่ผู้สอนจะต้องพิจารณาปรับปรุงหรือจัดทำเพิ่มเติมจากสื่อที่มีอยู่ เพื่อให้ได้สาระสมบูรณ์เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ตลอดจนสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และสถานศึกษา เช่น ครูผู้สอนกำหนดแผนการเรียนรู้ว่าจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องโรคภัยใกล้ตัว เมื่อมีวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชนแล้วพบว่า โลกที่กำลังเป็นปัญหาสำหรับเด็กในวัยเรียนก็คือโรคพยาธิ จึงทำให้การศึกษาสำรวจสื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้ว วิเคราะห์ว่ามีสาระในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใดกรณี que พบว่าสื่อที่มีอยู่ขาดสาระในเรื่องโรคพยาธิ ก็ดำเนินการจัดทำบทเรียนเสริม หรือกรณี que พบว่ามีสื่อการเรียนรู้ที่ให้สาระเรื่องโรคพยาธิอยู่แล้ว แต่ยังมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพยาธิอย่างแท้จริง ก็อาจทำใบงาน แบบฝึกกิจกรรม แบบโครงงาน และอื่น ๆ เสริมเพิ่มเติม เป็นต้น การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่คุณสอนจะนำไปใช้ได้ โดยไม่ต้องจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด ซึ่งนอกจากจะสะดวกทำได้ง่ายแล้วยังประหยัดอีกด้วย

4.2 การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นใหม่ ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง โดยอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น หนังสือเรียน หนังสือค้นคว้าอ้างอิง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซีดีรอม ฯลฯ สื่อการเรียนรู้แต่ละประเภทอาจมีขั้นตอนหรือวิธีจัดทำแตกต่างกันไป ซึ่งหากครูผู้สอนและผู้เรียนสนใจที่จะจัดทำสื่อการเรียนรู้ประเภทใด ก็ควรได้ศึกษาวิธีการจัดทำสื่อประเภทนั้น ๆ ให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อจะได้จัดทำสื่อดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เครือข่ายสื่อและแหล่งการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง โดยอาศัยสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ในบ้าน โรงเรียน ชุมชน และสังคม ซึ่งหากแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ได้มีการประสานสัมพันธ์ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในลักษณะของเครือข่าย ก็จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายของสื่อและแหล่งการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา อาจดำเนินการในลักษณะดังนี้

5.1 เครือข่ายระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา แต่ละสถานศึกษาจะมีครูผู้สอนและบุคลากรด้านต่าง ๆ ที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์แตกต่างกันไป หากบุคลากรเหล่านี้ร่วมแรงร่วมใจกันส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปของเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการรวบรวมสื่อ ข้อมูลข่าวสาร และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5.2 เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษา นอกจากบุคลากรภายในสถานศึกษาจะต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันแล้ว การสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษาก็เป็นสิ่งที่ควรดำเนินการเช่นกัน เพราะแต่ละสถานศึกษาอาจมีสภาพความพร้อมของบุคลากร และสื่อการเรียนรู้ ก็ช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษาต่าง ๆ สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.3 เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับบ้าน บ้านเป็นแหล่งการเรียนรู้เบื้องต้นของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนจะมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น ถ้าผู้เรียนสามารถนำความรู้ นั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตที่บ้านได้ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้านจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยโรงเรียนอาจจัดกิจกรรมที่ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้และพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียน เช่น กิจกรรมการสังเกตและบันทึกสุขภาพของคนในครอบครัว การเชิญผู้ปกครอง ของนักเรียนมาเป็นวิทยากร การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมบริจาคหนังสือ ทุนทรัพย์ในการจัดซื้อ สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

5.4 เครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวนมากผลิตสื่อการเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รวมทั้ง มีแหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาหาความรู้ในสาขานี้ได้อย่างหลากหลายทั้งใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โรงเรียนจึงควรศึกษารวบรวมและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานและ แหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ไว้ให้เป็นระบบ เพื่อสะดวกในการสืบค้นหรือติดต่อเพื่อขอรับบริการมาใช้ ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ตัวอย่างของหน่วยงานและแหล่งการเรียนรู้ ดังกล่าว ได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ สถานีอนามัย ศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป ห้องสมุดประชาชน มูลนิธิ องค์กร สถาบันที่มีบทบาทในเรื่องสุขภาพ ฯลฯ นอกจากนี้โรงเรียนต่าง ๆ ยังสามารถใช้ระบบเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลได้อย่าง กว้างขวางทั่วโลก โดยโรงเรียนจะต้องให้ความสนใจรวบรวมชื่อเว็บไซต์ต่าง ๆ และติดตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอจจาติ (Hojjati. 1980: 982 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียน มัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนกิจกรรมพลศึกษา โดยทำการวัดเจตคตินักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสรีรวิทยา และคุณค่าทางสังคมของวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบวัดเจตคติทางพลศึกษาของ แวร์ (The Wear Physical Education Inventory) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
2. มีความแตกต่างกันของเจตคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนในเกรด 12 มีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนในเกรด 10

4. นักเรียนผิวขาวมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิวน้ำตาล
5. นักเรียนชายมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
6. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าต่อร่างกายของวิชาพลศึกษา

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995: 128A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียนในห้องเรียนเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อ วิชาพลศึกษา สูงกว่านักเรียนชาย

บรูสเชตต์ (Brushett. 1999: 134 A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อสุขภาวะส่วนบุคคลด้วยการใช้ Wellness 1123 จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการประเมินศักยภาพของหลักสูตรพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง เจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่ดีเพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัดสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียน นักเรียนต้องใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มกิจกรรมทางพลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น

ลู๊ก และซินแคลร์ (Luke; & Sinclair. 1996: 31 - 46) ได้วิจัยเรื่องความแตกต่างทางเพศกับเจตคติที่มีผลต่อวิชาพลศึกษาในโรงเรียนของวัยรุ่น โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตเกอร์ (Stoker. 1999: 37A) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียน สุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านการจัดกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีผลต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากการมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

งานวิจัยในประเทศ

ขวัญใจ ต้นสุวรรณ (2528: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ส่วนใหญ่มีคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาในข้อความประเภทนิมานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก และมีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาในข้อความประเภทนิเสธ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากอาจกล่าวได้ว่านักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางผลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05
3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติทางผลศึกษากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาผลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่สัมพันธ์กันที่ระดับ .05
4. การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05
5. เกณฑ์ของคะแนนทัศนคติทางผลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเขตการศึกษา 6 ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 4.02 ดี คิดเป็นร้อยละ 12.07 ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.87 ต่ำคิดเป็นร้อยละ 11.02 และต่ำมากคิดเป็นร้อยละ 1.84

ไพรัช ปานอุทัย (2530: 64 - 65) ได้ทำการวิจัยคุณลักษณะของครูผลศึกษาที่เป็นอยู่และที่พึงประสงค์ ตามทัศนะผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 5 พอสรุปได้ ดังนี้ คุณลักษณะที่เป็นอยู่ตามทัศนะของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์อยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับสูง โดยจัดลำดับความสำคัญของครูผลศึกษาที่เป็นอยู่จากสูงสุดได้ดังนี้ คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมและความประพฤติด้านกีฬาและความสามารถทางกีฬา ด้านการจัดกิจกรรมทางผลศึกษา ด้านการสอน และด้านวิชาการ ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ จัดลำดับความสำคัญของครูผลศึกษาที่พึงประสงค์จากสูงสุดได้ดังนี้ คือ ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมทางผลศึกษา ด้านกีฬาและความสามารถทางกีฬาและด้านวิชาการ

นพรัตน์ บุญสมบูรณ์สกุล (2533: 84) ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิชาผลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531 จำนวน 800 คน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของสุรศักดิ์ สุภเมธีวรกุล ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาอยู่ในระดับดี

2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนสาริตสังกัตบวรมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจริญ ศาสตรเวหา (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 822 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่นักเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พิจิตร ชาวนปรีชา (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจเนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจเนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 และเพื่อเปรียบเทียบเจเนคติของนักเรียนที่มีเพศสายการเรียน และเกรดเฉลี่ยต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจเนคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษา คือเจเนคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียนทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนมีความรู้ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจเนคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาว่าการออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ส่วนเจเนคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของการเรียนด้วย เห็นด้วยมากกับการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ครูควรจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง สำหรับเจเนคติที่มีต่อการวัดผลและการประเมินผลนั้นเห็นด้วยมากกว่าการ

วัดผลการเรียน วิชาพลศึกษาควรมีทั้งคะแนนภาคปฏิบัติและทฤษฎี นอกจากนี้นักเรียนมีเจตคติระดับปานกลางในเรื่องของเนื้อหาวิชาและหลักสูตร ในข้อที่ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ช่วยส่งเสริมด้านศีลธรรม จรรยา และเมื่อจำแนกประเภทนักเรียนออกเป็น เพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ยพบว่านักเรียนมีเจตคติแตกต่างกันบ้างเป็นบางข้อในแต่ละด้าน แต่ระดับของเจตคตินั้นยังคงอยู่ในระดับเดียวกันเป็นว่านักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดเหมือนกันหรือเห็นด้วยปานกลางเหมือนกัน

สุวิทย์ สว่างโรจน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 600 คน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษา ในทัศนคติของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2. ความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษา ในทัศนคติของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในแต่ละด้านคือ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่แตกต่างกัน

อนุสรณ์ สกุลเบิกไพร (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.87 ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.6 และร้อยละ 79.2

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ เพศชาย โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.9 และร้อยละ 68.7

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ เพศหญิง โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.7 และร้อยละ 75.2

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.2 และร้อยละ 78.0

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ เพศชาย โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.8 และร้อยละ 78.0

6. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านส่วนตัว และคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ เพศหญิง โดยภาพรวมคุณลักษณะทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.6 และร้อยละ 77.9

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง จำนวน 330 คน เป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 180 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 สรุปได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.46

2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.42

3. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 48.18

4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.89

5. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.67

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.17

ทงศ์ศักดิ์ ทองศรีสุข (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 โดยการประมาณ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 736 คน เป็นนักศึกษาชาย 581 คน เป็นนักศึกษาหญิง 155 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนวิชามวยไทย

1. ด้านจุดมุ่งหมาย และวิธีสอน นักศึกษาชาย เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.38 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39.35
2. ด้านครูผู้สอน นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.29 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.35
3. ด้านนักศึกษา นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 45.37 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 38.71
4. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็น ร้อยละ 42.30 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 38.71
5. ด้านวัดผล และประเมินผล นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 34.34 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 40.56

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และเป็นนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่า

ร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5, และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8, และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2, และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

ธรรมเนียม หอมดอก (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียน ฐาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 420 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 210 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 210 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานสถิติที่และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจในการเรียนฐาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศแต่ละสาระและโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายสาระและโดยภาพรวม พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนฐาระพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

2. ความพึงพอใจในการเรียนฐาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามระดับชั้นแต่ละสาระและโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก และเมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายสาระและโดยภาพรวมพบว่านักเรียนแต่ละระดับชั้น มีความพึงพอใจในการเรียนฐาระพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูพลศึกษาแล้วสรุปได้ว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่ดีซึ่งนอกเหนือจากคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถเหมาะสมกับ ตำแหน่งงานที่องค์กรกำหนดแล้ว ยังต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาเป็นผู้ที่ ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน จำเป็นต้องมีคุณลักษณะและคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งทางความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ มีทักษะด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดี ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำความรู้และทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการนำหลักสูตร ไปใช้ของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541) ที่ได้แบ่งออกเป็น 6 ด้านคือ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาสภาพความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา ปีการศึกษา 2552

โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา ปีการศึกษา 2552 มีจำนวน 7,946 คน เป็นนักเรียนชาย 3,585 คน นักเรียนหญิง 4,361 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน หญิง 210 คน ซึ่งได้มาโดยการประมาณของกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเทรา แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาเป็น 2 เขตพื้นที่การศึกษา มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 31 โรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนพนมสารคาม (พนมอดุลวิทยา)
2. โรงเรียนดัดดรุณี
3. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
4. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2
5. โรงเรียนหนองแคววิทยา
6. โรงเรียนวัดเปี่ยมนิโครธาราม
7. โรงเรียนบางคล้าพิทยาคม
8. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยจะเขียงเทรา
9. โรงเรียนหนองไม้แก่นวิทยา

10. โรงเรียนราชสาส์นวิทยา
11. โรงเรียนไผ่แก้ววิทยา
12. โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 3 ฉะเชิงเทรา
13. โรงเรียนก้อนแก้วพิทยาคม
14. โรงเรียนสนามชัยเขต
15. โรงเรียนแปลงยาวพิทยาคม
16. โรงเรียนพนมอดุลวิทยา 2 ชำป่างาม
17. โรงเรียนผาณิตวิทยา
18. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 3 ชะแสงสารวิทย์
19. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเป็ริงวิสุทธาธิป
20. โรงเรียนการทำมาหากินวัดโพธิ์เฉลิมรักษ์
21. โรงเรียนวิทยาราชภูวรั้งสรรค์
22. โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล
23. โรงเรียนดอนฉิมพลีพิทยาคม
24. โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา
25. โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก
26. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4
27. โรงเรียนพุทธโสธร
28. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการฯ
29. โรงเรียนบางปะกง (บวรวิทยายน)
30. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 5
31. โรงเรียนหมอนทองวิทยา

1. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการแบ่งโรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาเป็น 2 เขตพื้นที่การศึกษา มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 31 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 16 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนพนมสารคาม (พนมอดุลวิทยา)
2. โรงเรียนดัดดรุณี
3. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์
4. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2
5. โรงเรียนหนองแวนวิทยา
6. โรงเรียนวัดเปี่ยมนิโครธาราม
7. โรงเรียนบางคล้าพิทยาคม
8. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยฉะเชิงเทรา

9. โรงเรียนหนองไม้แก่นวิทยา
10. โรงเรียนราชสาส์นวิทยา
11. โรงเรียนไผ่แก้ววิทยา
12. โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 3 ฉะเชิงเทรา
13. โรงเรียนกอนแก้วพิทยาคม
14. โรงเรียนสนามชัยเขต
15. โรงเรียนแปลงยาวพิทยาคม
16. โรงเรียนพนมอดุลวิทยา 2 ชำป่างาม

2. นำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 โรงเรียน มาวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการแบ่งโรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ให้ได้จำนวนที่ครอบคลุมประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
เพศ			
ชาย	70	70	70
หญิง	70	70	70
รวม	140	140	140

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระผลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นาระดับความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระผลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จากค่าคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

โดยวิธีดำเนินงานแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับมัธยม อุดมศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษามารวบรวมเรียบเรียงเพื่อกำหนดโครงสร้างมือ และสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการเรียนรัฐสภาระพลศึกษา ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 และได้แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลหรือสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรัฐสภาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

- | | | |
|---|---------|--------------------------------|
| 5 | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด |

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแบบอื่น ๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

(Open – Ended)

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจพิจารณาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบแก้ไขจากประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยวิธีเชิงประจักษ์ (Face Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำแบบสอบถามของผู้วิจัยที่แก้ไขโดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็งเทรา ปีการศึกษา 2552 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นชาย 15 คน เป็นหญิง 15 คน และนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97
7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยมีดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็งเทรา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเดินทางไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่ทำการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ไปรวบรวมข้อมูลมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็งเทรา ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติที (t- test Independent)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรระดับชั้น โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 420 คน และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติที (t- test Independent)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรระดับชั้น โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 420 ฉบับ ซึ่งสามารถทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ได้ จำนวน 420 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 จากแบบสอบถามที่จัดเตรียมทั้งหมด เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	210	50.00
หญิง	210	50.00
รวม	420	100.00
ระดับ		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	140	33.33
มัธยมศึกษาปีที่ 5	140	33.33
มัธยมศึกษาปีที่ 6	140	33.33
รวม	420	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 420 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และนักเรียนหญิง 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นนักเรียนระดับชั้น ม.4 จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับชั้น ม.5 จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับชั้น ม.6 จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 3 – 9 และทำการเปรียบเทียบตามตัวแปรที่ศึกษา ดังปรากฏในตาราง 10 – 13

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. มีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของการเล่นกีฬา	3.81	0.86	มาก
2. ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	3.63	0.82	มาก
3. ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	3.78	0.82	มาก
4. ให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น	3.64	0.91	มาก
5. ทำให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬา	3.74	0.95	มาก
6. นักเรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการ ออกกำลังกาย	3.82	0.85	มาก
7. เสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	3.71	0.88	มาก
8. ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม	3.82	0.80	มาก
9. สร้างคุณลักษณะการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.73	0.86	มาก
10. ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล	3.83	0.86	มาก
รวม	3.75	0.49	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา (N = 420) โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (S.D. =0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.83 อยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ นักเรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. มีความรู้ในกีฬาไทย	4.16	0.78	มาก
2. มีความรู้ในกีฬาสากล	3.93	0.76	มาก
3. เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการสร้างเสริม สุขภาพของนักเรียน	3.90	0.79	มาก
4. เนื้อหาที่เรียนทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข	3.88	0.84	มาก
5. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจ ของนักเรียน	3.94	0.93	มาก
6. เนื้อหาที่เรียนเป็นความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์	4.02	0.88	มาก
7. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนตลอดไป	3.70	0.96	มาก
8. ช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและ ปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน	3.59	0.90	มาก
9. เป็นความรู้ที่นำไปใช้ออกกำลังกายใน ชีวิตประจำวันได้	3.88	0.80	มาก
10. ได้รับความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา มารยาท ที่จำเป็นต้องเรียนรู้	3.78	0.81	มาก
รวม	3.88	0.53	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร (N = 420) โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากับ 3.88 (S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้ในกีฬาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ เนื้อหาที่เรียนเป็นความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	
1. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับ ความสนใจของนักเรียน	3.85	0.84	มาก
2. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	3.65	0.83	มาก
3. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	3.68	0.86	มาก
4. ใช้สื่อทันสมัยเหมาะสมกับเรื่องที่เรียน	4.14	0.84	มาก
5. การเตรียมอุปกรณ์การสอนก่อนเข้าสอน	3.62	0.98	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัย	3.79	0.87	มาก
7. ทำให้นักเรียนออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง	4.11	0.84	มาก
8. ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง	3.83	0.92	มาก
9. ดูแลและแนะนำการฝึกหัดทักษะอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง	3.70	0.90	มาก
10. ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการ ทำงานเป็นหมู่คณะ	3.87	0.88	มาก
รวม	3.82	0.49	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้
สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา
ปีการศึกษา 2552 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (N = 420) โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วยทำให้นักเรียนมีความ
สามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ย
รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85
อยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน	3.86	0.85	มาก
2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ	3.65	0.89	มาก
3. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนให้สนุกสนาน	3.61	0.95	มาก
4. แต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.74	0.84	มาก
5. เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการมีระเบียบวินัย	3.70	0.88	มาก
6. มีความตรงต่อเวลา	3.76	0.87	มาก
7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	3.60	0.88	มาก
8. มีสุขภาพจิตดี เช่น ใจเย็น ไม่โกรธง่าย	3.70	0.87	มาก
9. ให้ความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียนทุกคน	3.54	0.95	มาก
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ นักเรียนได้	3.64	0.97	มาก
รวม	3.68	0.50	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน (N = 420) โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (S.D. =0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีความตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย	3.80	0.88	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่มีจำนวนเพียงพอกับการเรียน	3.63	0.88	มาก
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและปลอดภัย	3.77	0.84	มาก
4. อุปกรณ์สะอาด ได้มาตรฐานของชนิดกีฬา มีการเก็บอย่างสะอาดเรียบร้อย	3.75	0.90	มาก
5. สามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน	3.77	0.91	มาก
6. มีจำนวนอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา เช่น VDO/ VCD เพียงพอ	4.04	0.80	มาก
7. สนามกีฬาเป็นสัดส่วนเหมาะสมในแต่ละชนิด กีฬาสถานที่	3.89	0.79	มาก
8. มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	3.87	0.82	มาก
9. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีเพียงพอ ต่อจำนวนนักเรียน	3.91	0.88	มาก
10. สถานที่สำหรับออกกำลังกายในร่มและ กลางแจ้งมีเพียงพอต่อการออกกำลังกาย	4.05	0.90	มาก
รวม	3.85	0.49	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (N = 420) โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานที่สำหรับออกกำลังกายในร่มและกลางแจ้งมีเพียงพอต่อการออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีจำนวนอุปกรณ์ทาง โสตทัศนศึกษา เช่น VDO/VCD เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	
1. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	4.00	0.88	มาก
2. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.81	0.95	มาก
3. การวัดผลและประเมินผล เน้นความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ	3.71	0.92	มาก
4. ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม	3.95	0.81	มาก
5. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.92	0.82	มาก
6. มีวิธีการวัดผลที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น	3.87	0.87	มาก
7. แจกกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	3.72	0.88	มาก
8. แจกการสอบให้นักเรียนทราบ	3.76	0.88	มาก
9. มีการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียน การแต่งกาย ความสนใจเรียน	4.05	0.88	มาก
10. ระดับคะแนนเป็นตัวชี้วัดที่แท้จริงของนักเรียนได้	3.62	0.95	มาก
รวม	3.84	0.55	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้
สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา
ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.84 (S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น
การเข้าเรียนการแต่งกาย ความสนใจเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก และ
มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ใน
ระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552
 โดยรวมกันทุกด้าน (n = 420)

รายการ	ความพึงพอใจ		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	3.75	0.49	มาก
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	3.88	0.53	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.82	0.49	มาก
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน	3.68	0.50	มาก
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.85	0.49	มาก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.84	0.55	มาก
รวม	3.80	0.39	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
 ในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 จะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80
 (S.D. = 0.39)

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

รายการ	ชาย (n = 210)		หญิง (n = 210)		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	3.77	0.48	3.73		
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	3.86	0.53	3.90	0.53	-0.87	.386
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.86	0.47	3.79	0.51	1.31	.192
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน	3.72	0.44	3.63	0.55	1.89	.059
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.88	0.49	3.81	0.48	1.42	.157
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.79	0.46	3.90	0.63	-1.97	.050
รวม	3.81	0.38	3.79	0.39	0.50	.619

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้านเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D. = 0.38) และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D. = 0.39) เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมทุกด้าน

รายการ	มัธยมศึกษา ปีที่ 4 (n=140)		มัธยมศึกษา ปีที่ 5 (n=140)		มัธยมศึกษา ปีที่ 6 (n=140)		รวม (n=420)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
	1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา	3.69	0.53	3.81	0.44	3.76	0.50	3.75
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร	3.90	0.58	3.86	0.50	3.88	0.50	3.88	0.53
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.75	0.57	3.86	0.43	3.87	0.46	3.82	0.49
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน	3.63	0.56	3.71	0.47	3.70	0.45	3.68	0.50
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.82	0.52	3.89	0.47	3.83	0.46	3.85	0.49
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.73	0.56	3.93	0.58	3.87	0.50	3.84	0.55
รวม	3.75	0.47	3.84	0.33	3.82	0.34	3.80	0.39

จากตาราง 11 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมทุกด้าน พบว่า มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (S.D. = 0.47) มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (S.D. = 0.33) มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D. = 0.34)

รวมทั้ง 3 ระดับชั้นปี พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 (S.D. =0.39)

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ตามระดับชั้นปี

ตัวแปร	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านจุดมุ่งหมาย ของพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.03	0.51	2.12	.122
	ภายในกลุ่ม	417	101.38	0.24		
2. ด้านเนื้อหาสาระ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.15	0.08	0.27	.761
	ภายในกลุ่ม	417	116.65	0.28		
3. ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.17	0.59	2.43	.089
	ภายในกลุ่ม	417	100.61	0.24		
4. ด้านประสิทธิภาพ ครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	0.97	.381
	ภายในกลุ่ม	417	103.03	0.25		
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	1.01	.364
	ภายในกลุ่ม	417	98.53	0.24		
6. ด้านการวัดผลและ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.02	1.51	5.05*	.007
	ภายในกลุ่ม	417	124.86	0.30		
รวมทุกด้าน	ภายในกลุ่ม	2	0.60	0.30	2.02	.135
	ภายในกลุ่ม	417	61.59	0.15		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความพึงพอใจในการเรียนรู้
สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา
ปีการศึกษา 2552 ตามระดับชั้นปี และจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน
มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา
จะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552
ด้านการวัดผลและประเมินผล

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6			
	\bar{x}	3.73	3.93	3.87
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.73	-	0.20*	0.14
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.93	-	-	0.06
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.87	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดผล
และประเมินผล ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open – Ended)
ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

ไม่มีข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 มีนักเรียนจำนวน 7,946 คน จำแนกเป็นชาย 3,585 คน และหญิง 4,361 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนรู้สาระพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 420 คน ได้จากการประมาณกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) เป็นชาย 210 คน หญิง 210 คน แยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยใช้สัดส่วนที่เท่ากัน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย 70 คน นักเรียนหญิง 70 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended Questionnaires) เพื่อให้ผู้ตอบแสดงทัศนะที่มีต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 เป็นการเพิ่มเติม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติที (t- test Independent)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรระดับชั้น โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า เป็นนักเรียนชาย จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และนักเรียนหญิง 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นนักเรียนระดับชั้น ม.4 จำนวน

140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับชั้น ม.5 จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับชั้น ม.6 จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.80 และ 0.39 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล สรุปได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.83 อยู่ในระดับมาก และคะแนนเฉลี่ยรองลงมา คือ นักเรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 อยู่ในระดับมาก

2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 (S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้ในกีฬาไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และมีค่าคะแนนเฉลี่ยรองลงมา คือ เนื้อหาที่เรียนเป็นความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงาน เป็นหมู่คณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก

4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

(S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีความตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 อยู่ในระดับมาก

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานที่สำหรับออกกำลังกายในร่ม และกลางแจ้งมีเพียงพอต่อการออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีจำนวนอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา เช่น VDO/VCD เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมาก

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ในด้านการวัดผลและประเมินผล ตามความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียนการแต่งกาย ความสนใจเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง สรุปได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.81 และ 0.38 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (S.D.=0.48), 3.86 (S.D.=0.53), 3.86 (S.D.=0.47), 3.72 (S.D.=0.44), 3.88 (S.D.=0.49), และ 3.79 (S.D.=0.46) ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.79 และ 0.39 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.73 (S.D.=0.51), 3.90 (S.D.=0.53), 3.79 (S.D.=0.51), 3.63 (S.D.=0.55), 3.81 (S.D.=0.48), และ 3.90 (S.D.=0.63) ตามลำดับ

3. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 พบว่า ระหว่าง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 สรุปได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.75 และ 0.47 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและ ประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D.=0.53), 3.90 (S.D.=0.58), 3.75 (S.D.=0.57), 3.63 (S.D.=0.56), 3.82 (S.D.=0.52), และ 3.73 (S.D.=0.56) ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.84 และ 0.33 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของ พลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D.=0.44), 3.86 (S.D.=0.50), 3.86 (S.D.=0.43), 3.71 (S.D.=0.47), 3.89 (S.D.=0.47), และ 3.93 (S.D.=0.58) ตามลำดับ

3. ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.82 และ 0.34 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของ พลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (S.D.=0.50), 3.88 (S.D.=0.50), 3.87 (S.D.=0.46), 3.70 (S.D.=0.45), 3.83 (S.D.=0.46), และ 3.87 (S.D.=0.50) ตามลำดับ

4. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างระดับชั้นปี พบว่า นักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก แสดงว่า รายละเอียดโดยรวมของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูพลศึกษา ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง อันจะทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ ช่วยนักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของการเล่นกีฬา ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย ซึ่งสอดคล้องกับ ธรรมนุญ หอมดอก (2550: 49-54) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 40) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณสมบัติของครูพลศึกษา เป็นผู้มีความรู้ดีทั้งทางด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครู และวิชาพลศึกษา เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ไพรัช ปานอุทัย (2530: 51 - 52) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะครูพลศึกษา ด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬาไว้ว่า ครูพลศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาหลายประเภท เป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงมาก่อน เป็นผู้รอบรู้ในวงการกีฬาในชาติและต่างชาติ มีความรู้เรื่องระเบียบกฎ กติกา การแข่งขันกีฬาทุกประเภทเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเมื่อมีโอกาส สามารถเป็นกรรมการตัดสินกีฬาได้ รู้จักขนาดสนามทุกประเภท เป็นสมาชิกของสมาคมการกีฬาต่าง ๆ สามารถเป็นผู้แนะนำการกีฬาของโรงเรียนและชุมชน

2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก คือ มีความรู้ในกีฬาไทย เนื้อหา

ที่เรียนเป็นความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์ มีความรู้ในกีฬาสากล เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ บรูสเชตต์ (Brushett. 1995: 134 A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลด้วยการใช้ Wellness 1123 จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการประเมินศักยภาพของหลักสูตรพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลง เจนคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่ดีเพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัดสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียน นักเรียนต้องใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มกิจกรรมทางพลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก โดยคิดเป็นรายข้อคือ ใช้สื่อการสอนทันสมัยเหมาะสมกับเรื่องที่เรียน ทำให้นักเรียนออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานเป็นทีม กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ บุชเชอร์; และรีด (Bucher; & Reade. 1971: 255) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนพลศึกษาว่า ครูพลศึกษาควรปฏิบัติไว้ว่า ครูพลศึกษาต้อง ศึกษาสิ่งที่ตนจะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจก่อน เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม จัดสถานที่เรียนให้หน้าสนใจไม่ว่าห้องเรียน โรงฝึกกีฬาหรือสนาม อธิบายให้ง่ายกะทัดรัด สาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ช่วย ทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินใจ สอนในเรื่องน้ำใจนักกีฬาและบุคลิกภาพทุกครั้ง ทบทวนกติกาที่จำเป็น เพื่อให้การสอนสนุกสนานยิ่งขึ้น

4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน อยู่ในระดับ มาก โดยคิดเป็นรายข้อคือ มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลา แต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นตัวอย่างที่ดีด้านการมีระเบียบวินัย สามารถให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 - 321) กล่าวว่า ครูพลศึกษาต้อง เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจเป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งเป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ นักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระและมีวุฒิภาวะตามวัย มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้แก่นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครู

พลศึกษา มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจนักกีฬาอยู่เสมอ เป็นผู้ที่มิลักษณะของความเป็นผู้นำ มีคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้มีหลักการ หรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือ จากความสามารถทางการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพแล้ว ครูจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้วจะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนยอมไม่เชื่อถือ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ไพรัช ปานอุทัย (2530: 75) กล่าวถึงคุณลักษณะของครูพลศึกษาด้านคุณธรรม และจริยธรรมไว้ว่าครูพลศึกษาต้อง มีความเที่ยงตรง มีความเมตตากรุณา มีความยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น รู้จักเสียสละเวลาเพื่อส่วนรวม มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักวางตนอย่างเหมาะสม ไม่ดื่มสุราหรือของมีเมาในเวลาราชการ ไม่เล่นการพนัน ไม่กระทำความผิดเรื่องชู้สาว ไม่ส่งเสริมให้เด็กก่ออบายมุขและกระทำความผิดระเบียบของโรงเรียน อุทิศเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน เป็นผู้ตรงต่อเวลา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคม

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรัฐสภาระพลศึกษา โดยรวมด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ มาก โดยคิดเป็นรายชื่อ คือ มีจำนวนอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา เช่น VDO/VCD เพียงพอ สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน สนามกีฬาเป็นสัดส่วนเหมาะสมในแต่ละชนิดกีฬา สถานที่ มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ (2532: 23) กล่าวว่า ครูในยุค 2000 จะต้องมิวิสัยทัศน์ใหม่จากครูที่เป็นผู้สอนที่ครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ สะดวกให้แก่ผู้เรียนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางจนกระทั่งพัฒนามาเป็นครูมืออาชีพที่เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อที่จะให้ครูต้องปรับความคิดเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริงประเมินผลการเรียนจากสภาพ เก็บสะสมการพัฒนาการของผู้เรียน ครูพลศึกษาต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความพึงพอใจในการเรียนรัฐสภาระพลศึกษา โดยรวมการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับ มาก โดยคิดเป็นรายชื่อ คือ มีการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียนการแต่งกาย ความสนใจเรียน มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ สว่างโรจน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 600 คน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษา ในทัศนคติของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

7. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และระหว่างนักเรียนในแต่ละระดับชั้น พบว่า มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ผู้สอนคนเดียวกัน การบริหารงานแบบเดียวกัน อุปกรณ์การสอนอย่างเดียวกัน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ [ธรรมนุญ หอมดอก \(2550: บทคัดย่อ\)](#) ที่พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องปรับตัวเข้ากับสถานที่ใหม่ เพื่อนใหม่ อาจารย์ผู้สอนคนใหม่ และการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนในระดับชั้นใหม่ยังไม่ดี หรืออาจเป็นเพราะการเรียนในแต่ละระดับชั้น จะมีการเรียนในรายวิชาที่ต่างกัน ทำให้ลักษณะหรือวิธีการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ [สุวิทย์ สว่างโรจน์ \(2546: บทคัดย่อ\)](#) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอนพลศึกษาในทัศนคติของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในแต่ละด้านคือ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ครูพลศึกษาจึงควรให้ความสนใจ สังเกตพฤติกรรมและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนรูปแบบ วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ครูพลศึกษาควรจะได้มีการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษาด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอนสาระพลศึกษา

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งในแต่ละด้านมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา รวมทั้งวิทยาการสมัยใหม่ การพัฒนาทางจิตใจที่มีคุณธรรมจริยธรรม ถึงพร้อมด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูเพื่อความเพียบพร้อมทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูพลศึกษาในอนาคตคตินักศึกษาของสังคมและประเทศชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อทราบพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตภาคอื่น ๆ และด้านอื่น ๆ ให้กว้างขวางมากขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบพึงพอใจในการเรียนรู้สาระด้านอื่น ๆ ของนักเรียนกับครูในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูสาระอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- ขวัญใจ ต้นสุวรรณ. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 6. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2523). การจัดและบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2529). การจัดและบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทงศ์ศักดิ์ ทองศรีสุข. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาพลศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธรรมบุญ หอมดอก. (2550). ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2538). หลักสูตรประถมศึกษา. อุดรดิตต์: สถาบันราชภัฏอุดรดิตต์.
- นิพนธ์ จิราพงศ์. (2529). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ บุญสมบุรณ์สกุล. (2533). ทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สาคิดสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พุกกะวัน. (2531). หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปฏิพงษ์ จงรัฐธรรม. (2547). ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม แสงจันทร์. (2529). ความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลในสถานศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ประภา ตูลานนท์. (2540). ความพึงพอใจต่อสภาพการเรียนการสอนสาขาวิชาของนักศึกษาทางไกล สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพิมพ์พร โชคสุวัฒน์สกุล และคณะ. (2539). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). ประวัติ และปรัชญา และวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิจิตร เขาวนปรีชา. (2540). เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิทยาพล เสนาไชย. (2542). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครู ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ไพรัช ปานอุทัย. (2530). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ตามทรรศนะของผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 5. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาลาก บ่อมสุข. (2548). ความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา อินธิแสน. (2549). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษา ในทัศนะของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2523). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- วิชัย ดิสรระ. (2533). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอ็กซ์เพรสมีเดีย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์. (2542, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครูสู่ ค.ศ. 2000. *วารสารข้าราชการครู*. 19(3): 23.
- สังัด อุทรานันท์. (2527). *พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: เดือนการพิมพ์.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). *เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 260 หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: เดือนการพิมพ์.
- เสนาะ เสาร์ท้าว. (2546). *สภาพปัญหาและการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษาที่ 6. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). *ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุเทพ เมฆ. (2531). *ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนและครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนประเภทพาณิชยกรรมในเขตการศึกษา 12. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนุสรณ์ สกุลเบิกไพร. (2547). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์. (2542). *ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลของพยาบาลกับภาพลักษณ์ของโรงพยาบาล: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลราชวิถี. วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน)*. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Baley, James A.; & David, A. Field. (1976). *Physical Education and Physical Educator*. Boston: Allyn and Bacon, Inc.
- Bucher, C. A. (1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis: The C.V. Mosby.
- _____. (1975, January). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis: The C.V. Mosby Co.

- Bucher; & Reade. (1971, August). *Physical Education and Health in the Elementary School*. New York: Macmillan.
- Brushett , Raymond James. (1995, April). Student Attitude and Behavior Change Towards Personal Wellness through Wellness 1123 at BALIMORE Regional High School. *Layfield Dissertation Abstract*. 34(02): 0523 – A.
- Camille, B.; & Rosalind, C. (1963). *Theory in Physical Education: A Guide Of Program*.
- Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.
- Hojjati, H.S. (1950, September). A Study of the Attitude Changes of High School Students Toward Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts International*. 41: 982 - A.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970). Determining Sample Size of Research. *Education and Psychological Measurement*. 30(3): 608.
- Luke, M. D.; & Gary, D. Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. P. 31 - 46.
- Layfield, Deanna Paulitte. (1975, January). Relationship between Class Size and Attitudes toward Physical Education of Fifth - Grade Students. *Dissertation Abstracts*. 33(03): 0925 - A.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper and Row.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculum: Middle School Students Attitudes toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts*. 37 (01): 6080 – A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนพลศึกษาอยู่ในระดับใด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ ของนักเรียนที่มีต่อสิ่งที่นักเรียนเห็น หรือสัมผัสอยู่เป็นประจำในการเรียนพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความพึงพอใจในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552

แบบสอบถามเรื่องความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale)

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตร
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Open Ended)

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นางสาวเกวรินทร์ สีมาพล
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 5

มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

มากที่สุด	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อคำถามนั้นน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	ปานกลาง	น้อยที่สุด
00 ครูผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา	/				

จากตัวอย่าง แสดงว่า นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจที่ครูผู้สอนเข้าสอนตรงต่อเวลาในการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้เกี่ยวกับกฎกติกาของการเล่นกีฬา					
2. ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3. ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย					
4. ให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น					
5. ทำให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬา					
6. นักเรียนสามารถนำทักษะที่เรียนไปใช้ในการออกกำลังกาย					
7. เสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม					
8. ทำให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการทำงานเป็นกลุ่ม					
9. สร้างคุณลักษณะการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
10. ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล					

2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้ในกีฬาไทย					
2. มีความรู้ในกีฬาสากล					
3. เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพของนักเรียน					
4. เนื้อหาที่เรียนทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					
5. เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน					
6. เนื้อหาที่เรียนเป็นความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์					
7. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนตลอดไป					
8. ช่วยส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน					
9. เป็นความรู้ที่นำไปใช้ออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้					
10. ได้รับความรู้เกี่ยวกับ กฎ กติกา มารยาท ที่จำเป็นต้องเรียนรู้					

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน 2. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน					
3. การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
4. ใช้สื่อทันสมัยเหมาะสมกับเรื่องที่เรียน					
5. การเตรียมอุปกรณ์การสอนก่อนเข้าสอน					
6. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัย					
7. ทำให้นักเรียนออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง					
8. ทำให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง					
9. ดูแลและแนะนำการฝึกหัดทักษะอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง 10. ช่วยทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ					

4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรู้และเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน					
2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ					
3. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศ ในการเรียนให้สนุกสนาน					
4. แต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
5. เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการมีระเบียบวินัย					
6. มีความตรงต่อเวลา					
7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
8. มีสุขภาพจิตดี เช่น ใจเย็น ไม่โกรธง่าย					
9. ให้ความยุติธรรมแก่เด็กนักเรียนทุกคน					
10. สามารถให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนได้					

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย					
2. อุปกรณ์กีฬาที่มีจำนวนเพียงพอกับการเรียน					
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและ ปลอดภัย					
4. อุปกรณ์สะอาด ได้มาตรฐานของชนิดกีฬา มีการเก็บอย่างสะอาดเรียบร้อย					
5. สามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งใน และนอกเวลาเรียน					
6. มีจำนวนอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา เช่นVDO VCD เพียงพอ					
7. สนามกีฬาเป็นสัดส่วนเหมาะสม ในแต่ละชนิดกีฬาสถานที่					
8. มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา					
9. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					
10. สถานที่สำหรับออกกำลังกายในร่มและ กลางแจ้งมีเพียงพอต่อการออกกำลังกาย					

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน					
2. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
3. การวัดผลและประเมินผล เน้นความก้าวหน้า ความพยายาม และความตั้งใจ					
4. ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความ ยุติธรรม					
5. มีการสอบปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
6. มีวิธีการวัดผลที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น					
7. แจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
8. แจ้งการสอบให้นักเรียนทราบ					
9. มีการเก็บคะแนนด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียน การแต่งกาย ความสนใจเรียน					
10. ระดับคะแนนเป็นตัวชี้วัดที่แท้จริงของ นักเรียนได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของพลศึกษา

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

4. ด้านประสิทธิภาพของครูผู้สอน

.....

.....

.....

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|--|--|
| 1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ | รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 2. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ | รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 3. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี | รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 5. อาจารย์วาสนา มั่งคั่ง | รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี |

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	เกวรินทร์ สีมาพล
วันเดือนปีเกิด	26 มีนาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	174/26 หมู่ 2 หมู่บ้านศรีเทพไทย ตำบลบางสมัคร อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24180
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	45 หมู่ 12 โรงเรียนมารदानุมล ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24180
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสตรีชัยภูมิ
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีชัยภูมิ
พ.ศ. 2546	ประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง (ปก.ศ.สูง) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2548	การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ